



Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

57. aastakäik

8. september 2014

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2014/C 303/02	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2014/C 303/03	Kohtuasi C-675/13 P: Zoo Sport Ltd 16. detsembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 16. oktoobri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-455/12: Zoo Sport Ltd versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja menetlusse astuja Üldkohtus K-2 Corp.	2
2014/C 303/04	Kohtuasi C-676/13 P: Zoo Sport Ltd 17. detsembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 16. oktoobri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-453/12: Zoo Sport Ltd versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja menetlusse astuja Üldkohtus K-2 Corp.	2
2014/C 303/05	Kohtuasi C-28/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Częstochowie (Poola) 20. jaanuaril 2014 – Ryszard Pańczyk versus Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie	3

2014/C 303/06	Kohtuasi C-101/14 P: Brown Brothers Harriman & Co 20. veebruaril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 9. detsembri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-389/13: Brown Brothers Harriman & Co versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	3
2014/C 303/07	Kohtuasi C-191/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) 17. aprillil 2014 – Borealis Polyolefine GmbH versus Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	3
2014/C 303/08	Kohtuasi C-192/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) 17. aprillil 2014 – OMV Refining & Marketing GmbH versus Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	5
2014/C 303/09	Kohtuasi C-226/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 8. mail 2014 – Eurogate Distribution GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Stadt	6
2014/C 303/10	Kohtuasi C-228/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 12. mail 2014 – DHL Hub Leipzig GmbH versus Hauptzollamt Braunschweig	7
2014/C 303/11	Kohtuasi C-229/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeitsgericht Verden (Saksamaa) 12. mail 2014 – Ender Balkaya versus Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH.	8
2014/C 303/12	Kohtuasi C-241/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 16. mail 2014 – Roman Bukovansky versus Finanzamt Lörrach	8
2014/C 303/13	Kohtuasi C-242/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Mannheim (Saksamaa) 19. mail 2014 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH versus Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel ja Gerhard Vogel	9
2014/C 303/14	Kohtuasi C-245/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Handelsgericht Wien (Austria) 21. mail 2014 – Thomas Cook Belgium NV versus Thurner Hotel GmbH	10
2014/C 303/15	Kohtuasi C-251/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 26. mail 2014 – György Balázs versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	10
2014/C 303/16	Kohtuasi C-255/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 27. mail 2014 – Robert Michal Chmielewski versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	11
2014/C 303/17	Kohtuasi C-256/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 28. mail 2014 – LisboaGás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2014/C 303/18	Kohtuasi C-257/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 28. mail 2014 – C. van der Lans versus Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	12
2014/C 303/19	Kohtuasi C-270/14 P: Debonair Trading Internacional Ld ^a 3. juunil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 3. aprilli 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-356/12: Debonair Trading Internacional Ld ^a versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	14
2014/C 303/20	Kohtuasi C-274/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hispaania) 4. juunil 2014 – Banco de Santander, S.A.	15

2014/C 303/21	Kohtuasi C-276/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 5. juunil 2014 – Gmina Wrocław SA versus Minister Finansów	16
2014/C 303/22	Kohtuasi C-277/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 5. juunil 2014 – PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. versus Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	16
2014/C 303/23	Kohtuasi C-278/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 6. juunil 2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL versus Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia.	17
2014/C 303/24	Kohtuasi C-279/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hannover (Saksamaa) 6. juunil 2014 – Catharina Smets, Franciscus Vereijken versus TUIfly GmbH	18
2014/C 303/25	Kohtuasi C-287/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gyulai Törvényszék (Ungari) 11. juunil 2014 – Eurospeed Ltd versus Szegedi Törvényszék.	18
2014/C 303/26	Kohtuasi C-288/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Timiș (Rumeenia) 12. juunil 2014. aastal – Silvia Ciup versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara.	19
2014/C 303/27	Kohtuasi C-291/14 P: Faci SpA 12. juunil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 20. märtsi 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-46/10: Faci SpA versus Euroopa Komisjon	20
2014/C 303/28	Kohtuasi C-293/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 13. juunil 2014 – Gerhart Hiebler versus Walter Schlagbauer.	21
2014/C 303/29	Kohtuasi C-295/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 16. juunil 2014 – DOW Benelux jt versus Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	21
2014/C 303/30	Kohtuasi C-297/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 17. juunil 2014 – Dr. Rüdiger Hobohm versus Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL.	22
2014/C 303/31	Kohtuasi C-298/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 16. juunil 2014 – Alain Laurent Brouillard versus Cour de cassation'i referendikohtade täitmiseks läbiviidava konkursi hindamiskomisjon, Belgia riik.	23
2014/C 303/32	Kohtuasi C-300/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 20. juunil 2014 – Imtech Marine Belgium NV versus Radio Hellenic SA	24
2014/C 303/33	Kohtuasi C-301/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 24. juunil 2014 – Pfothenhilfe-Ungarn e.V. versus Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein.	25
2014/C 303/34	Kohtuasi C-306/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 25. juunil 2014 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi” versus „Biovet” AD.	26
2014/C 303/35	Kohtuasi C-312/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ráckevei Járásbírószág (Ungari) 1. juulil 2014 – Banif Plus Bank Zrt. versus Márton Lantos ja Lantos Mártonné	27

2014/C 303/36	Kohtuasi C-316/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 2. juulil 2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock <i>versus</i> Condor Flugdienst GmbH	28
2014/C 303/37	Kohtuasi C-317/14: 2. juulil 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Belgia Kuningriik	28
2014/C 303/38	Kohtuasi C-330/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 8. juulil 2014 – Gergely Szemerey <i>versus</i> Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	29
2014/C 303/39	Kohtuasi C-331/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 8. juulil 2014 – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma <i>versus</i> Slovenia Vabariik – Ministrstvo za finance . .	30
2014/C 303/40	Kohtuasi C-334/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 9. juulil 2014 – Société Générale SA <i>versus</i> Staatssecretaris van Financiën	31

Üldkohus

2014/C 303/41	Kohtuasi T-189/14 R: Üldkohtu presidendi 25. juuli 2014. aasta määrus – Deza <i>versus</i> ECHA (Ajutiste meetmete kohaldamine — Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — ECHA hoitavad dokumendid, mis sisaldavad teavet, mille ettevõtte esitas kemikaali kasutamissoo taotluse raames — Otsus anda kolmandale isikule juurdepääs dokumentidele — Täitmise peatamise taotlus — Kiireloomulisus — Fumus boni juris — Huvide kaalumise)	32
2014/C 303/42	Kohtuasi T-420/14: 11. juunil 2014 esitatud hagi – Wine in Black <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)	33
2014/C 303/43	Kohtuasi T-422/14: 11. juunil 2014 esitatud hagi – Viscas <i>versus</i> komisjon	33
2014/C 303/44	Kohtuasi T-424/14: 11. juunil 2014 esitatud hagi – ClientEarth <i>versus</i> komisjon	34
2014/C 303/45	Kohtuasi T-425/14: 11. juunil 2014 esitatud hagi – ClientEarth <i>versus</i> komisjon	35
2014/C 303/46	Kohtuasi T-441/14: 16. juunil 2014. aastal esitatud hagi – Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg <i>versus</i> Euroopa Komisjon	36
2014/C 303/47	Kohtuasi T-444/14: 12. juunil 2014 esitatud hagi – Furukawa Electric <i>versus</i> komisjon	38
2014/C 303/48	Kohtuasi T-445/14: 16. juunil 2014 esitatud hagi – ABB <i>versus</i> komisjon	39
2014/C 303/49	Kohtuasi T-450/14: 17. juunil 2014 esitatud hagi – Sumitomo Electric Industries ja J-Power Systems <i>versus</i> komisjon	40
2014/C 303/50	Kohtuasi T-451/14: 16. juunil 2014 esitatud hagi – Fujikura <i>versus</i> komisjon	41
2014/C 303/51	Kohtuasi T-453/14: 13. juunil 2014 esitatud hagi – Pannonhalmi Főapátság <i>versus</i> Euroopa Parlament	42
2014/C 303/52	Kohtuasi T-460/14: 18. juunil 2014 esitatud hagi – AETMD <i>versus</i> komisjon	43
2014/C 303/53	Kohtuasi T-463/14: 24. juunil 2014 esitatud hagi – Österreichische Post <i>versus</i> komisjon	44
2014/C 303/54	Kohtuasi T-486/14: 25. juunil 2014 esitatud hagi – Stavvtskyi <i>versus</i> nõukogu	45

2014/C 303/55	Kohtuasi T-507/14: 1. juulil 2014 esitatud hagi – Vidmar jt <i>versus</i> Euroopa Liit	46
2014/C 303/56	Kohtuasi T-510/14: 3. juulil 2014 esitatud hagi – Staywell Hospitality Group <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Sheraton International IP (PARK REGIS)	47
2014/C 303/57	Kohtuasi T-513/14: 7. juulil 2014 esitatud hagi – GreenPack <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (greenpack)	48
2014/C 303/58	Kohtuasi T-514/14: 9. juulil 2014 esitatud hagi – Hispavima <i>versus</i> komisjon	49
2014/C 303/59	Kohtuasi T-519/14: 10. juulil 2014 esitatud hagi – Grupo Morera & Vallejo ja DSA <i>versus</i> komisjon.	49
2014/C 303/60	Kohtuasi T-520/12: 11. juulil 2014 esitatud hagi – bd breyton-design <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (RACE GTP)	50
2014/C 303/61	Kohtuasi T-525/14: 13. juulil 2014 esitatud hagi – Compagnie générale des établissements Michelin <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Continental Reifen Deutschland (XKING).	51
2014/C 303/62	Kohtuasi T-526/14: 14. juulil 2014 esitatud hagi – Matratzen Concord <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)	52
2014/C 303/63	Kohtuasi T-528/14: 15. juulil 2014 esitatud hagi – Information Resources <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – (Growth Delivered)	52
2014/C 303/64	Kohtuasi T-529/14: 14. juulil 2014 esitatud hagi – adp Gauselmann <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (Multi Win)	53
2014/C 303/65	Kohtuasi T-530/14: 11. juulil 2014 esitatud hagi – Verein StHD <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (musta lipsukese kujutis)	54
2014/C 303/66	Kohtuasi T-532/14: 17. juulil 2014 esitatud hagi – Alsharghawi <i>versus</i> nõukogu	55
2014/C 303/67	Kohtuasi T-539/14: 16. juulil 2014 esitatud hagi – North Drilling <i>versus</i> nõukogu	55
2014/C 303/68	Kohtuasi T-541/14: 18. aprillil 2014 esitatud hagi – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)	56
2014/C 303/69	Liidetud kohtuasjad T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12–T-102/12 ja T-446/12: Üldkohtu 12. juuni 2014. aasta määrus – Makhlouf jt <i>versus</i> nõukogu	57
2014/C 303/70	Kohtuasi T-641/13: Üldkohtu 8. juuli 2014. aasta määrus – Gemeente Bergen op Zoom <i>versus</i> komisjon	58
2014/C 303/71	Kohtuasi T-28/14: Üldkohtu 25. juuni 2014. aasta määrus – José Manuel Baena Grupo <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Neuman (Istuva inimfiguuri kujutis)	58

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2014/C 303/01)

Viimane väljaanne

ELT C 292, 1.9.2014

Eelmised väljaanded

ELT C 282, 25.8.2014

ELT C 261, 11.8.2014

ELT C 253, 4.8.2014

ELT C 245, 28.7.2014

ELT C 235, 21.7.2014

ELT C 223, 14.7.2014

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lexis järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Zoo Sport Ltd 16. detsembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 16. oktoobri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-455/12: Zoo Sport Ltd versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja menetlusse astuja Üldkohtus K-2 Corp.

(Kohtuasi C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Zoo Sport Ltd (esindaja: *Rechtsanwalt I. Rungg*)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Euroopa Kohus (kuues koda) sedastas 15. juuli 2014. aasta määruses, et apellatsioonkaebus ei ole vastuvõetav.

Zoo Sport Ltd 17. detsembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 16. oktoobri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-453/12: Zoo Sport Ltd versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja menetlusse astuja Üldkohtus K-2 Corp.

(Kohtuasi C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Zoo Sport Ltd (esindaja: *Rechtsanwalt I. Rungg*)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Euroopa Kohus (kuues koda) sedastas 15. juuli 2014. aasta määruses, et apellatsioonkaebus ei ole vastuvõetav.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Częstochowie (Poola) 20. jaanuaril 2014 –
Ryszard Pańczyk versus Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie**

(Kohtuasi C-28/14)

(2014/C 303/04)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ryszard Pańczyk

Vastustaja: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Euroopa Kohus otsustas 12. juuni 2014. aasta määruses, et tal puudub ilmselgelt pädevus vastata Sąd Okręgowy w Częstochowie esitatud küsimustele.

**Brown Brothers Harriman & Co 20. veebruaril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas
koda) 9. detsembri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-389/13: Brown Brothers Harriman & Co
versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)**

(Kohtuasi C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Brown Brothers Harriman & Co. (esindajad: advokaadid P. Leander, T. Kronhöffer)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Euroopa Kohus (kolmas koda) tunnistas 17. juuli 2014. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) 17. aprillil
2014 – Borealis Polyolefine GmbH versus Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und
Wasserwirtschaft**

(Kohtuasi C-191/14)

(2014/C 303/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Borealis Polyolefine GmbH

Vastustaja: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus 2013/448/EL⁽¹⁾ on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles heitkoguste arvutamise alusest vastavalt artikli 10a lõike 5 teise taande alapunktidele a ja b on välja jäetud direktiivi 2003/87/EÜ⁽²⁾ I lisaga hõlmatud käitistes jäätmegaasidest energia tootmisel tekkivad heitgaasid või soojus, mida kasutavad direktiivi 2003/87/EÜ I lisaga hõlmatud käitised ja mis pärineb koostootmisjaamadest, mille puhul on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigete 1 ja 4 ning otsuse 2011/278/EL⁽³⁾ alusel lubatud eraldada saastekvoote tasuta?
2. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikleid 3e ja 3u üksinda ja/või koostoimes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikega 5 osas, milles otsuses nähakse ette, et CO₂ heitkogused koostöös direktiivi 2003/87/EÜ I lisaga hõlmatud käitistes jäätmegaasidest energia tootmisel tekkivate heitgaaside või soojusega, mida kasutavad direktiivi 2003/87/EÜ I lisaga hõlmatud käitised ja mis pärineb koostootmisjaamadest, on „elektritootjate” heitkogused?
3. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ eesmärke osas, milles sellega luuakse asümmeetria, sest heitkogused koostöös jäätmegaaside põletamisega ja koostootmisjaamadest toodetud soojusega jäetakse heitkoguste arvutamise alusest vastavalt artikli 10a lõike 5 teise taande alapunktidele a ja b välja, samas kui nende eest on õigus nõuda tasuta saastekvootide eraldamist direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigete 1 ja 4 ning otsuse 2011/278/EL alusel?
4. Kas otsus 2011/278/EL on kehtetu ja rikub ELTL artiklit 290 ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles otsuse artikli 15 lõikega 3 muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõike 5 teise taande alapunkte a ja b nii, et viide „käitistele [...], mis ei ole hõlmatud lõikega 3” on asendatud viitega „käitistele, mis ei ole elektritootjad”?
5. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 23 lõiget 3 osas, milles otsuse vastuvõtmisel ei ole kasutatud nõukogu otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a ja määruse 182/2011/EL artiklis 12 ette nähtud kontrolliga regulatiivmenetlust?
6. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 peab mõistma nii, et selle kohaselt on välistatud tasuta saastekvootide eraldamata jätmise põhjusel, et sektoriülene parandustegur on välja arvatud valesti?
7. Kas direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 üksinda või koostoimes otsuse 2011/278/EL artikli 15 lõikega 3 tuleb mõista nii, et selle kohaselt on välistatud niisuguse siseriikliku sätte rakendamine, milles on ette nähtud otsuse 2013/448/EL artiklis 4 ja selle II lisas kindlaks määratud ja valesti välja arvatud ühetaolise sektoriülese parandusteguri kohaldamine liikmesriigis tasuta saastekvootide eraldamisel?
8. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles sellega on hõlmatud ainult nende käitiste heitkogused, mis sisaldasid ühenduse süsteemis alates 2008. aastast, nii et sellest on välja jäetud need heitkogused, mis on seotud ühenduse süsteemis alates 2008. aastast sisalduvate tegevusaladega (direktiivi 2003/87/EÜ muudetud I lisas) juhul, kui vastavad tegevused toimusid käitistes, mis sisaldasid ühenduse süsteemis juba enne 2008. aastat?

9. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles sellega on hõlmatud ainult nende käitiste heitkogused, mis sisaldasid ühenduse süsteemis alates 2013. aastast, nii et sellest on välja jäetud need heitkogused, mis on seotud ühenduse süsteemis alates 2013. aastast sisalduvate tegevusaladega (direktiivi 2003/87/EÜ muudetud I lisas) juhul, kui vastavad tegevused toimusid käitistes, mis sisaldasid ühenduse süsteemis juba enne 2013. aastat?

- ⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT L 240, lk 27).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).
- ⁽³⁾ Komisjoni 27. aprill 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) 17. aprillil 2014 – OMV Refining & Marketing GmbH versus Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Kohtuasi C-192/14)

(2014/C 303/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: OMV Refining & Marketing GmbH

Vastustaja: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus 2013/448/EL ⁽¹⁾ on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles heitkoguste arvutamise alusest vastavalt artikli 10a lõike 5 teise taande alapunktidele a ja b on välja jäetud direktiivi 2003/87/EÜ ⁽²⁾ I lisaga hõlmatud käitistes jäätmegaasidest energia tootmisel tekkivad heitgaasid või soojus, mida kasutavad direktiivi 2003/87/EÜ I lisaga hõlmatud käitised ja mis pärineb koostootmisjaamadest, mille puhul on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigete 1 ja 4 ning otsuse 2011/278/EL ⁽³⁾ alusel lubatud eraldada saastekvooti tasuta?
2. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikleid 3e ja 3u üksinda ja/või koostoimes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikega 5 osas, milles otsuses nähakse ette, et CO₂ heitkogused koosmõjus direktiivi 2003/87/EÜ I lisaga hõlmatud käitistes jäätmegaasidest energia tootmisel tekkivate heitgaaside või soojusega, mida kasutavad direktiivi 2003/87/EÜ I lisaga hõlmatud käitised ja mis pärineb koostootmisjaamadest, on „elektritootjate” heitkogused?
3. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ eesmärke osas, milles sellega luuakse asümmeetria, sest heitkogused koosmõjus jäätmegaaside põletamisega ja koostootmisjaamades toodetud soojusega jäetakse heitkoguste arvutamise alusest vastavalt artikli 10a lõike 5 teise taande alapunktidele a ja b välja, samas kui nende eest on õigus nõuda tasuta saastekvootide eraldamist direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõigete 1 ja 4 ning otsuse 2011/278/EL alusel?

4. Kas otsus 2011/278/EL on kehtetu ja rikub ELTL artiklit 290 ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles otsuse artikli 15 lõikega 3 muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõike 5 teise taande alapunkte a ja b nii, et viide „käitistele [...], mis ei ole hõlmatud lõikega 3” on asendatud viitega „käitistele, mis ei ole elektritootjad”?
5. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 23 lõiget 3 osas, milles otsuse vastuvõtmisel ei ole kasutatud nõukogu otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a ja määruse 182/2011/EL artiklis 12 ette nähtud kontrolliga regulatiivmenetlust?
6. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 peab mõistma nii, et selle kohaselt on välistatud tasuta saastekvootide eraldamata jätmine põhjusel, et sektoriülene parandustegur on välja arvatud valesi?
7. Kas direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 üksinda või koostoimes otsuse 2011/278/EL artikli 15 lõikega 3 tuleb mõista nii, et selle kohaselt on välistatud niisuguse siseriikliku sätte rakendamine, milles on ette nähtud otsuse 2013/448/EL artiklis 4 ja selle II lisas kindlaks määratud ja valesi välja arvatud ühetaolise sektoriülese parandusteguri kohaldamine liikmesriigis tasuta saastekvootide eraldamisel?
8. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles sellega on hõlmatud ainult nende käitiste heitkogused, mis sisaldasid ühenduse süsteemis alates 2008. aastast, nii et sellest on välja jäetud need heitkogused, mis on seotud ühenduse süsteemis alates 2008. aastast sisalduvate tegevusaladega (direktiivi 2003/87/EÜ muudetud I lisas) juhul, kui vastavad tegevused toimusid käitistes, mis sisaldasid ühenduse süsteemis juba enne 2008. aastat?
9. Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu ja rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 osas, milles sellega on hõlmatud ainult nende käitiste heitkogused, mis sisaldasid ühenduse süsteemis alates 2013. aastast, nii et sellest on välja jäetud need heitkogused, mis on seotud ühenduse süsteemis alates 2013. aastast sisalduvate tegevusaladega (direktiivi 2003/87/EÜ muudetud I lisas) juhul, kui vastavad tegevused toimusid käitistes, mis sisaldasid ühenduse süsteemis juba enne 2013. aastat?

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT L 240, lk 27).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

⁽³⁾ Komisjoni 27. aprill 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 8. mail 2014 – Eurogate
Distribution GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Kohtuasi C-226/14)

(2014/C 303/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Eurogate Distribution GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Eelotsuse küsimused

— 1. küsimus: kas direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ sätetega on vastuolus maksustada impordikäibemaksuga esemed, mis on ühendusevälise kaubana reeksporditud, kuid mille suhtes on kohustuste rikkumise tõttu – siin: kohustuse rikkumine teha kauba tollilaost väljaviimise kohta laoarvestuskanne hiljemalt kauba väljaviimise hetkel – tolliseadustiku⁽²⁾ artikli 204 järgi tekkinud tollivõlg?

Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

— 2. küsimus: kas direktiivi 77/388/EMÜ sätete kohaselt tuleb sellisel juhul need esemed impordikäibemaksuga maksustada või on liikmesriikidel selles küsimuses kaalutusõigus?

ja

— 3. küsimus: kas tollilao pidaja, kes ladustab enda tollilaos kolmandast riigist pärit eset teenuse osutamise lepingu alusel, ilma et tal oleks õigus seda eset käsutada, on imporditollimaksu, mis on tekkinud kohustuste rikkumise tõttu direktiivi 77/388/EMÜ artikli 10 lõike 3 teise lõigu järgi koostoimes tolliseadustiku artikli 204 lõikega 1, võlgnik ka juhul, kui eset ei kasutata maksukohustuslase maksustatavate tehingutega seoses direktiivi 77/388/EMÜ artikli 17 lõike 2 punkti a tähenduses?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 12. mail 2014 – DHL Hub Leipzig GmbH versus Hauptzollamt Braunschweig

(Kohtuasi C-228/14)

(2014/C 303/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DHL Hub Leipzig GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Braunschweig

Eelotsuse küsimus

— Kas impordikäibemaks, mida tuleb tasuda esemetelt, mis on ühendusevälise kaubana tollijärelevalve all reeksporditud, kuid mille suhtes on kohustuste rikkumise tõttu – siin: õigeaegselt läbi viimata jäetud liidu välistransiidiprotseduur kauba pädevale tolliasutusele esitamise eelne kolmandasse riiki viimist – tolliseadustiku⁽¹⁾ artikli 204 järgi tekkinud tollivõlg, ei tulene seadusest tolliseadustiku artikli 236 lõike 1 tähenduses koostoimes direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾ sätetega, seda igatahes siis, kui võlgnikuna käsitatakse isikut, kellel lasus kohustus, mida rikuti, ilma et tal oleks olnud õigust nimetatud esemeid käsutada?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeitsgericht Verden (Saksamaa) 12. mail 2014 – Ender Balkaya versus Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Kohtuasi C-229/14)

(2014/C 303/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Verden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ender Balkaya

Kostja: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas asjakohaseid liidu õigusnorme, eelkõige nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid või tavad, mille kohaselt ei võeta töötajate arvu määramisel viidatud sätte tähenduses arvesse kapitaliühingu juhatuse liiget, isegi kui ta tegutseb selle äriühingu mõne muu organi juhtimise ja kontrolli all, saab selle tegevuse eest tasu ning ei ole ise selle äriühingu osanik?
2. Kas asjakohaseid liidu õigusnorme, eelkõige nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 1 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et töötajate arvu määramisel viidatud sätte tähenduses tuleb töötajatena arvesse võtta ka isikuid, kes ei saa tasu tööandjalt, vaid keda rahaliselt toetab ja tunnustab tööühive edendamiseks pädev ametiasutus ja kes teevad praktilist tööd teadmiste omandamise või täendamise eesmärgil või kutseõppe läbimiseks (praktikandid), või on liikmesriikidel õigus reguleerida seda küsimust siseriikliku õiguse normide või tavadega?

⁽¹⁾ EÜT L 225, lk 16; ELT eriväljaanne 5/3, lk 327.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 16. mail 2014 – Roman Bukovansky versus Finanzamt Lörrach

(Kohtuasi C-241/14)

(2014/C 303/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Roman Bukovansky

Vastustaja: Finanzamt Lörrach

Eelotsuse küsimus

Kas sätteid ⁽¹⁾, mis sisalduvad 21. juunil 1999 ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud isikute vaba liikumist käsitlevas kokkuleppes (*Bundesgesetzblatt* (edaspidi „BGBL“) II 2001, lk 810 jj), mille Bundestag (Saksamaa LV parlament) võttis 2. septembril 2001 vastu seadusena (*BGBL* II 2001, lk 810) ja mis jõustus 1. juunil 2002 (edaspidi „isikute vaba liikumise kokkulepe“), eelkõige kokkuleppe preambulit, artikleid 1, 2, ja 21 ning I lisa artikleid 7 ja 9 tuleb tõlgendada nii, et need ei luba Šveitsi kodakondsuseta töötaja suhtes, kes on viinud oma elukoha Saksamaalt üle Šveitsi ja kes on alates elukoha üleviimisest Šveitsi nn vastassuunaline piirialatöötaja Šveitsi ja Saksamaa LV vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu artikli 15a lõike 1 tähenduses, kohaldada Saksa maksuõigusnormide kohast maksustamist, mis on ette nähtud topeltmaksustamise vältimise lepingu artikli 4 lõikes 4 koosmõjus artikli 15a lõike 1 neljanda lausega?

⁽¹⁾ EÜT L 114, lk 6.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Mannheim (Saksamaa) 19. mail 2014 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH versus Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel ja Gerhard Vogel

(Kohtuasi C-242/14)

(2014/C 303/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Mannheim

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Kostjad: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel ja Gerhard Vogel

Eelotsuse küsimused

1. Kas põllumajandustootja, kes on kasutanud kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali, ilma et ta oleks sõlminud sordi omanikuga lepingulisi kokkuleppeid, on kohustatud maksma mõistlikku hüvitist vastavalt nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ⁽¹⁾ ühenduse sordikaitse kohta artikli 94 lõikele 1 ja – tahtliku või ettevaatamatu tegutsemise korral – hüvitama sordikaitsest tulenevate õiguste rikkumisega tekitatud täiendava kahju vastavalt sama määruse artikli 94 lõikele 2 juba siis, kui ta ei ole ajaks, mil ta saagist saadud toodet paljundamise eesmärgil põllul tegelikult kasutab, veel täitnud kohustust maksta õiglast tasu, mis on ette nähtud sama määruse artikli 14 lõike 3 neljandas taandes koosmõjus komisjoni 24. juuli 1995. aasta määruse (EÜ) nr 1768/95 ⁽²⁾ ühenduse sordikaitset käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 14 lõikes 3 osutatud põllumajandusliku erandi rakenduseeskirjade kohta artikliga 5 ja sellele järgnevate artiklitega?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele tuleb vastata nii, et põllumajandustootja võib õiglase tasu maksmise kohustust täita veel ka pärast seda, kui ta on saagist saadud toodet paljundamise eesmärgil põllul tegelikult kasutanud, tuleb viidatud sätteid tõlgendada nii, et need määravad kindlaks tähtaja, mille jooksul peab põllumajandustootja, kes on kasutanud kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali, täitma kohustuse maksta õiglast tasu, et kaitstud sordi kasvatamist saaks vastavalt määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 94 lõikele 1 koosmõjus sama määruse artikliga 14 pidada õiguspäraseks?

⁽¹⁾ EÜT L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390.

⁽²⁾ EÜT L 173, lk 14; ELT eriväljaanne 03/18, lk 63.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Handelsgericht Wien (Austria) 21. mail 2014 – Thomas Cook Belgium NV versus Thurner Hotel GmbH

(Kohtuasi C-245/14)

(2014/C 303/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Handelsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: Thomas Cook Belgium NV

Vastustaja määruskaebemenetluses: Thurner Hotel GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus (edaspidi „määrus nr 1896/2006“) ⁽¹⁾, tuleb tõlgendada nii, et kostjal on õigus taotleda Euroopa maksekäsu läbivaatamist vastavalt määruse nr 1896/2006 artikli 20 lõikele 2 ka juhul, kui maksekäsk on talle küll nõuetekohaselt kätte toimetatud, kuid selle andis nõude esitaja avalduses kohtu pädevuse kohta märgitud andmetest lähtudes välja kohus, kes ei olnud pädev asja lahendamaks?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas erandlikud asjaolud määruse nr 1896/2006 artikli 20 lõike 2 tähenduses esinevad komisjoni 7. veebruari 2006. aasta muudetud ettepaneku (KOM(2006) 57 (lõplik)) põhjenduse 25 järgi juba siis, kui Euroopa maksekäsk anti välja lähtudes nõude esitaja avalduses märgitud andmetest, mis hiljem võivad osutuda ebaõigeks, eelkõige, kui neist andmetest sõltub kohtu pädevus asja lahendamaks?

⁽¹⁾ ELT L 399, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 26. mail 2014 – György Balázs versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Kohtuasi C-251/14)

(2014/C 303/14)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: György Balázs

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/70/EÜ⁽¹⁾ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ muutmise kohta artikli 4 lõiget 1 ja artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et lisaks selle alusel vastu võetud liikmesriigi õigusnormis kehtestatud kvaliteedinõuetele ei või muus liikmesriigi õigusnormis mootorkütuse turustaja jaoks kehtestada direktiiviga võrreldes täiendavaid kvaliteedinõudeid?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ⁽²⁾, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, artikli 1 punkte 6 ja 11 tuleb tõlgendada nii, et kui kehtib tehniline standard (käesoleval juhul seaduse volitusnormi alusel vastu võetud ministri määrus), on samas valdkonnas vastu võetud siseriikliku standardi järgimine ainult vabatahtlik ehk seadusega ei tohi ette näha, et selle järgimine on kohustuslik?
3. Kas selline standard, mis ei ole ajal, kui seda oleks haldusorgani arvates pidanud kohaldama, liikmesriigi keeles kättesaadav, vastab direktiivi 98/34/EÜ [artikli 1] punktis 6 siseriikliku standardi kohta kehtestatud nõudele, et see on üldsusele kättesaadavaks tehtud?

⁽¹⁾ EKL L 350, lk 58, ELT eriväljaanne 13/23, lk 182.

⁽²⁾ EKL L 204, lk 37, ELT eriväljaanne 13/20, lk 337.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 27. mail 2014 – Robert Michal Chmielewski versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Kohtuasi C-255/14)

(2014/C 303/15)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Robert Michal Chmielewski

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1889/2005⁽¹⁾ ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta (edaspidi: „määrus”) rakendamiseks vastu võetud 2007. aasta XLVIII seaduse (edaspidi: „siseriiklik rakenduseseadus”) § 5/A alusel kindlaksmääratud haldustrahvi summa vastab määruse artikli 9 lõikes 1 sätestatud nõudele, et siseriiklikus õiguses ette nähtud karistus peab olema tõhus ja hoiatav, kuid samas proportsionaalne õigusrikkumise ja saavutada tahetud eesmärgiga?

2. Kas siseriikliku rakenduseseaduse § 5A on selles sätestatud trahvi määra tõttu vastuolus Euroopa Liidu lepingu ja Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi: „ELTL”) artikli 65 lõikes 3 sõnastatud kapitali liikumise varjatud piirangute keeluga?

(¹) ELT L 309, lk 9.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 28. mail 2014 – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-256/14)

(2014/C 303/16)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, S.A.

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigusega on vastuolus, kui käibemaksu arvestatakse juhul, kui maagaasi jaotamise infrastruktuuri pakkuv eraõiguslik ettevõtja saab tema teenuseid kasutavalt ettevõtjalt tagasi maa-aluse ruumi kasutamise maksule täpselt vastavad summad, kusjuures maa-aluse ruumi kasutamise maksu makstakse kohalikele omavalitsusüksustele, kelle territooriumile on paigaldatud nimetatud infrastruktuuri moodustavad torud?
2. Arvestades sellega, et kohalikud omavalitsusüksused nõuavad maa-aluse ruumi kasutamise maksu sisse oma pädevust teostades ning käibemaksu kohaldamata, siis kas Euroopa Liidu õigusega on vastuolus, kui käibemaksu arvestatakse juhul, kui summad, mis maagaasi jaotamise infrastruktuuri pakkuv eraõiguslik ettevõtja on sellise maksu näol tasunud, kantakse edasi selle ettevõtja teenuseid kasutavale ettevõtjale?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 28. mail 2014 – C. van der Lans versus Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Kohtuasi C-257/14)

(2014/C 303/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Hageja: C. van der Lans

Kostja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Eelotsuse küsimused

1. Kuidas tuleb tõlgendada [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91], põhjenduses 14 sisalduvat mõistet „juhtum“?
2. Kohtuotsuse Wallentin-Hermann ⁽²⁾ punkti 22 arvestades ei kattu erakorralised asjaolud eelnimetatud põhjenduse 14 tähenduses viidatud põhjenduse 14 teises lauses sisalduvas erakorraliste asjaolude näitlikus loetelus märgitud juhtumitega, mida Euroopa Kohus nimetab viidatud kohtuotsuse punktis 22 sündmusteks. Kas on õige, et sündmusi viidatud kohtuotsuse punkti 22 tähenduses ei saa samastada juhtumiga määruse põhjenduse 14 tähenduses?
3. Kuidas tuleb mõista mõistet „erakorralised asjaolud“, mis on kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkti 23 kohaselt seotud sündmusega „ettenägematud lennuohutusega seotud vajakajäämised“ eespool viidatud [määruse] põhjenduse 14 tähenduses, kui ettenägematud lennuohutusega seotud vajakajäämised ei saa [viidatud kohtuotsuse] punkti 22 arvestades olla ise käsitatavad erakorraliste asjaoludena, vaid võivad selliseid asjaolusid kõigest esile kutsuda?
4. Kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkti 23 kohaselt võib tehnilise probleemi lugeda „ettenägematud lennuohutusega seotud vajakajäämist“ hulka ja seega on see „sündmus“ sama kohtuotsuse punkti 22 tähenduses; viidatud kohtuotsuse punkti 23 kohaselt saab kõnealuse sündmusega seotud asjaolusid siiski kvalifitseerida „ettenägematutena“, kui need on seotud sündmusega, mis ei ole oma olemuselt või päritolult omane asjaomase lennuettevõtja tavapärasele tegevusele ja väljub tema tegeliku kontrolli alt; sama kohtuotsuse punkti 24 kohaselt on puudulikust hooldusest tingitud tehnilise probleemi lahendamine lennuettevõtja tavapärasele tegevusele omane; seega ei saa sellised tehnilised probleemid vastavalt kohtuotsuse Wallentin-Hermann punktile 25 olla erakorralised asjaolud. Nende kaalutluste põhjal võib teha järelduse, et „ettenägematud lennuohutusega seotud vajakajäämist“ hulka kuuluv tehniline probleem on ühtlasi sündmus, mis võib olla seotud erakorraliste asjaoludega ja olla ise erakorraline asjaolu. Kuidas tuleb kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkte 22–25 tõlgendada, et seda näilist vastuolu kõrvaldada?
5. Väljendit „omane asjaomase lennuettevõtja tavapärasele tegevusele“ tõlgendatakse alama astme kohtute praktikas üldjuhul kui „lennuettevõtja tavapärase tegevusega seotud“ – kusjuures tegemist on tõlgendusega, mis on kooskõlas hollandikeelse sõnaga „inherent“ („omane“) (kohtuotsuse mitteautentne versioon) –, nii et ka näiteks kokkupõrkeid lindudega või tuhapilvi ei saa käsitada sündmustena kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkti 23 tähenduses. Teistes kohtuotsustes rõhutatakse samuti punktis 23 sisalduvat väljendit „sündmusega, mis [...] oma olemuselt või päritolult [...] väljub tema tegeliku kontrolli alt.“ Kas väljendit „omane“ tuleb tõlgendada nii, et selle mõiste alla kuuluvad vaid lennuettevõtja tegeliku kontrolli all olevad sündmused?
6. Kuidas tuleb tõlgendada kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkti 26 või kuidas tuleb tõlgendada seda punkti, arvestades Euroopa Kohtu vastust neljandale ja viiendale eelotsuse küsimusele?
7. a) Kui kuuendale eelotsuse küsimusele vastatakse nii, et ettenägematud lennuohutusega seotud vajakajäämist hulka kuuluvad tehnilised probleemid on käsitatavad erakorraliste asjaoludena, millest tulenevalt võib tugineda määruse artikli 5 lõikele 3, juhul kui need probleemid tulenevad sündmusest, mis ei ole omane asjaomase lennuettevõtja tavapärasele tegevusele, ja väljuvad viimase tegeliku kontrolli alt: kas see tähendab siis, et iseeneslikult tekkinud tehniline probleem, mis ei ole tingitud puudulikust hooldusest ja mida ei tuvastatud korrapärase hoolduse käigus (eespool asjaolude all märgitud kontrollid A–D ja igapäevane kontroll), võib olla või just ei või olla erakorraline asjaolu – kui seda ei olnud võimalik kindlaks teha korrapärase hoolduse käigus –, kuna sellisel juhul ei ole nimelt võimalik tuvastada sündmust kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkti 26 tähenduses ja seega ei saa ka tuvastada, kas selline sündmus on omane lennuettevõtja tavapärasele tegevusele ja väljub seega tema tegeliku kontrolli alt?

- b) Kui kuuendale eelotsuse küsimusele vastatakse nii, et ettenägematute lennuohutusega seotud vajakajäämistest hulka kuuluvad tehnilised probleemid on käsitatavad sündmustena kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkti 22 tähenduses, ja tehniline probleem tekkis iseeneslikult ega olnud tingitud puudulikust hooldusest ja seda ei tuvastatud korrapärase hoolduse käigus (eespool asjaolude all märgitud kontrollid A–D ja igapäevane kontroll): kas nimetatud tehniline probleem on (ei ole) sellisel juhul omane lennuettevõtja tavapärasele tegevusele ja viimase tegeliku kontrolli alt eespool viidatud punkti 26 tähenduses väljub või just ei välju?
- c) Kui kuuendale eelotsuse küsimusele vastatakse nii, et ettenägematute lennuohutusega seotud vajakajäämistest hulka kuuluvad tehnilised probleemid on käsitatavad sündmustena kohtuotsuse Wallentin-Hermann punkti 22 tähenduses, ja tehniline probleem tekkis iseeneslikult ega olnud tingitud puudulikust hooldusest ja seda ei tuvastatud korrapärase hoolduse käigus (eespool asjaolude all märgitud kontrollid A–D ja igapäevane kontroll): millised asjaolud peavad sellisel juhul olema selle tehnilise probleemiga seotud ja millal tuleb neid asjaolusid käsitada erakorralistena, et neile saaks tugineda määruse artikli 5 lõike 3 tähenduses?
8. Lennuettevõtja võib erakorralistele asjaoludele tugineda vaid siis, kui ta suudab tõendada, et tühistamise/hilinemise põhjustasid erakorralised asjaolud, mida ei oleks suudetud vältida isegi siis, kui oleks võetud kõik vajalikud meetmed. Kas õige on järeldus, et kõikide vajalike meetmete võtmise all on mõeldud erakorraliste asjaolude esinemise vältimist, mitte aga selliste meetmete võtmist, mille eesmärk on hoida hilinemine kolme tunni piires vastavalt määruse artikli 5 lõike 1 punkti c alapunktile iii koosmõjus kohtuotsuse C-402/07: Sturgeon jt⁽³⁾ punktidega 57–61?
9. Põhimõtteliselt tulevad kõne alla kahte liiki meetmed, et lühendada tehnilistest probleemidest põhjustatud hilinemisi maksimaalselt kolmele tunnile: ühelt poolt varuosade laos pidamine maailma eri kohtades, mitte ainult lennuettevõtja kodulennujaamas, ja teiselt poolt hilinenud lennu reisijate ümbersuunamine teistele lendudele. Kas lennuettevõtjad võivad otsustamisel, kui suur on nende varuosade ladu ja millistes maailma kohtades see paikneb, lähtuda sellest, mis on lennunduses tavapärane, võttes arvesse ka ettevõtjaid, kes kuuluvad määruse kohaldamisalasse vaid osaliselt?
10. Kas kohus peab vastamisel küsimusele, kas lennuohutust mõjutavatest tehnilistest probleemidest põhjustatud hilinemise piiramiseks on võetud kõik vajalikud meetmed, arvestama asjaolusid, mis hilinemise mõju suurendavad, näiteks asjaolu, et tehniliste probleemidega lennuk peab enne kodulennuväljale tagasipöördumist — nagu käesoleval juhul — lendama mitmesse lennujaama, mistõttu võib ajakadu olla veelgi suurem?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

⁽²⁾ Kohtotsus Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.

⁽³⁾ Kohtuotsus Sturgeon jt, C-402/07 ja C-432/07, EU:C:2009:716.

Debonair Trading Internacional Ld^a 3. juunil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheskoobas koda) 3. aprilli 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-356/12: Debonair Trading Internacional Ld^a versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Debonair Trading Internacional Ld^a (esindaja: barrister T. Alkin)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- 1) tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkt 2, millega hagi jäeti ülejäänud osas rahuldamata;
- 2) suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uuesti läbivaatamiseks kooskõlas Euroopa Kohtu lahendatud õigusküsimustega;
- 3) mõista vastustajalt välja Euroopa Kohtu ja Üldkohtu menetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab üheainsa väite, mis käsitleb kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumist. Kokkuvõttes leiab ta, et Üldkohus tegi vea, üritades piirata tingimusi, mille korral võib tekkida tõenäosus ajada segi kaubamärkide „perekond” ja hilisem kaubamärk. Teise võimalusena väidab apellant, et Üldkohus ei viinud läbi segiajamise tõenäosuse igakülgselt hindamist, mille käigus võetakse arvesse kõiki asjassepuutuvaid tegureid.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hispaania) 4. juunil 2014 – Banco de Santander, S.A.

(Kohtuasi C-274/14)

(2014/C 303/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Vaide esitaja: Banco de Santander, S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 28. oktoobri 2009. aasta otsuse 2011/5/EÜ⁽¹⁾ (firmaväärtuse amortiseerimise kohta välismaises äriühingus osaluse omandamisel C 45/2007) artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selles tunnustatud ja piiritletud õiguspärasest ootust tuleb kohaldada TRLIS-i artikli 12 lõike 5 kohase firmaväärtuse amortiseerimise mahaarvamise puhul seoses osaluse kaudselt omandamisega mitteresidentidest äriühingutes, mis toimub mitte-residendist valdusühingu otse omandamise teel?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas 17. juuli 2013. aasta otsus C(2013) 4399 final (mis puudutab riigiabi SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) – firmaväärtuse amortiseerimine välismaises ettevõtjas osaluse omandamisel, milles otsustatakse algtada ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud menetlus) on tühine, kuna on rikutud juba viidatud ELTL artiklit 108 ning nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrust (EÜ) nr 659/1999⁽²⁾ (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 (praegu ELTL artikkel 108) kohaldamiseks)?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 7, lk 48.

⁽²⁾ EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 5. juunil 2014 – Gmina Wrocław SA versus Minister Finansów

(Kohtuasi C-276/14)

(2014/C 303/20)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Gmina Wrocław

Vastustaja: Minister Finansów

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõiget 2 koosmõjus artikli 5 lõikega 3 arvestades saab valla (Poola kohaliku omavalitsuse üksus) struktuuriüksust käsitada käibemaksukohustuslasena, kui tema tegevus seisneb muus kui tegutsemises ametivõimuna nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾ artikli 13 tähenduses, kuigi ta ei täida sama direktiivi artikli 9 lõikes 1 sätestatud iseseisvuse (sõltumatuse) tingimust?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 5. juunil 2014 – PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. versus Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Kohtuasi C-277/14)

(2014/C 303/21)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j.

Vastustaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas⁽¹⁾ (edaspidi „kuues direktiiv“) artikli 2 punkti 1, artikli 4 lõikeid 1 ja 2, artikli 5 lõiget 1 ja artikli 10 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et tehing, mis tehti sellistel asjaoludel, nagu on kõne all siseriiklikus kohtus pooleliolevas kohtuasjas, kus maksukohustuslane ega maksuasutused ei suuda kindlaks teha kauba tegeliku tarnija isikut, on kaubarne?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, tuleb kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 2 punkti a, artikli 18 lõike 1 punkti a ja artikli 22 lõiget 3 tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei saa maksukohustuslane sellistel asjaoludel, nagu on kõne all siseriiklikus kohtus pooleliolevas kohtuasjas, sisendkäibemaksu maha arvata, kuna arve on väljastanud isik, kes ei ole kauba tegelik tarnija ja kauba tegeliku tarnija isikut ei ole võimalik kindlaks teha ega kohustada tasuma käibemaksu, samuti ei ole võimalik nimetada isikut, kes on selleks kohustatud arve väljastamisest tulenevalt kuuenda direktiivi artikli 21 lõike 1 punkti c alusel?

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 6. juunil 2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL versus Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Kohtuasi C-278/14)

(2014/C 303/22)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Vastustaja: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ⁽¹⁾ artikli 23 lõiget 8 võib tõlgendada nii, et kui hankija määratleb hankelepingu objektiks oleva toote tehnilise kirjelduse viitega konkreetsele kaubamärgile, siis tuleb esitatud samaväärse toote omadusi võrrelda üksnes selliste toodete tehnilise kirjeldusega, mida veel toodetakse, või võidakse neid võrrelda ka turul olevate toodetega, kuid mille tootmine on lõppenud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ, ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (EÜT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hannover (Saksamaa) 6. juunil 2014 – Catharina Smets, Franciscus Vereijken versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-279/14)

(2014/C 303/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määrust nr 261/2004⁽¹⁾ tuleb selle põhjendust 15 arvesse võttes tõlgendada nii, et kui esineb erakorraline asjaolu, mille tõttu lennuettevõtja suunab lennud teadlikult ümber ja korraldab kõigepealt otseselt erakorralise asjaolu pärast ärajäänud lennud, õigustab see lennu hilinemist määruse nr 261/2004 artikli 5 tähenduses ja vabastab lennuettevõtja viidatud määruse artikli 5 lõike 1 punktis c ette nähtud hüvitise andmise kohustusest sellisele reisijale, kelle lend toimus alles pärast asjaomaste erakorraliste asjaolude lõppemist ja siis, kui kõik lennud said toimuda tagantjärele?
2. Kas määruse nr 261/2004 artikli 5 lõiget 3 tuleb eeltooduga seoses tõlgendada nii, et lennuettevõtja, kes korraldab oma lende edasi-tagasilendudena, on võtnud kõik vajalikud meetmed ja on seega vabastatud hüvitise andmise kohustusest juhul, kui ta veab kõigepealt reisijaid, kelle lend on juba pikaajaliselt hilineanud otseselt erakorralise asjaolu tõttu, ja kasutab selleks lennukeid, mis olid tegelikult ette nähtud teisteks edasi-tagasilendudeks?
3. Kas määruse nr 261/2004 põhjenduse 15 alusel tuleb eeldada, et erakorralised asjaolud loetakse olemasolevaks ainult otseselt streigist puudutatud lennuki ühe või mitme lennu puhul või laienevad kõnesolevaks erakorralised asjaolud mitmele lennukile?
4. Kas lennuettevõtja võib määruse nr 261/2004 artikli 5 lõikega 3 ette nähtud kõigi vajalike meetmete raames kasutada streigi negatiivsete tagajärgede vähendamiseks ka lennukeid, mis ei ole otseselt streigist puudutatud, eesmärgiga vedada streigist otseselt puudutatud reisijaid, jagades sel viisil streigi negatiivsed tagajärjed mitmete lennukite ja reisijate vahel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gyulai Törvényszék (Ungari) 11. juunil 2014 – Eurospeed Ltd versus Szegedi Törvényszék

(Kohtuasi C-287/14)

(2014/C 303/24)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gyulai Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Eurospeed Ltd

Vastustaja: Szegedi Törvényszék

Eelotsuse küsimused

1. Kas asjaolu, et liidu õiguse rikkumisest tuleneva kahju hüvitamise hagi on esitatud liikmesriigi vastu, välistab vastutust käsitlevate õigusnormide kohaldamise rikkumise tegelikult toime pannud liikmesriigi asutuse vastu sel alusel esitatud kahju hüvitamise hagi arutamisel?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas siis määruse (EÜ) nr 561/2006/EK⁽¹⁾ artikli 10 lõige 3 välistab, et liikmesriik võtab vastu sellised siseriiklikud õigusnormid, milles on kehtestatud õiguslikud tagajärjed määruses sätestatud kohustuste rikkumise eest lisaks veoettevõtjale ka õigusrikkumise tegelikult toime pannud sõidukijuhi suhtes?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kas siis liikmesriigi halduskohtu otsuse kohta, mis põhineb määruse artikli 10 lõike 3 asemel sellega vastuolus oleval liikmesriigi õigusel, tuleb asuda seisukohale, et see rikub ilmselgelt liidu õigust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT L 102, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Timiș (Rumeenia) 12. juunil 2014. aastal – Silvia Ciup
versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara**

(Kohtuasi C-288/14)

(2014/C 303/25)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Timiș

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Silvia Ciup

Vastustaja: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Liidu õiguse rikkumise kõrvaldamiseks Euroopa Liidu Kohtu praktikas ette nähtud õiguskaitsevahendite võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17 sätestatud õigust omandile saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lükkavad edasi ühenduse õiguse vastaselt võetud maksude tagasimaksmise ja nendega seotud intressi maksmise – mis on ette nähtud 31. detsembril 2015 täidetavaks muutuvates kohtuotsustes –, jaotades selle viie aasta jooksul tasutavateks osamakseteks?

Faci SpA 12. juunil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 20. märtsi 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-46/10: Faci SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Faci SpA (esindajad: *avvocato* S. Piccardo, *avvocato*, S. Crosby)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 20. märtsi 2014. aasta otsus kohtuasjas T-46/10, või
- teise võimalusena tühistada või oluliselt vähendada apellandile määratud trahvi, või
- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks, ja
- igal juhul mõista hageja kohtukulud esimeses ja käesolevas kohtuastmes välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Euroopa Liidu Üldkohtu 20. märtsi 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-46/10. Selles kohtuotsusega jättis Üldkohus rahuldamata hageja 28. jaanuari 2010. aasta hagi komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsuse C(2009) 8682 *final* peale, mis puudutas EÜ artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum COMP/38589 – termostabilisaatorid)⁽¹⁾.

Apellant esitab kaks väidet:

Esimene väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei uurinud rikkumise raskust pärast 1996. aasta novembrit, viidates kartelli olemuse muutumisele ja seeläbi jättes arvesse võtmata kõiki asjaolusid, mis olid seotud apellandile mõistetud trahvi arvutamise ja seega rikkus 2006. aasta trahvimissuuniste punkti 20 ja/või määruse 1/2003⁽²⁾ artiklit 23 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 49.

Teine väide, et Üldkohus ei viinud läbi selle otsuse tõhusat ja põhjalikku kohtulikku kontrolli, tehes ilma faktilisi asjaolusid uurimata järelduse, et apellant on käitunud täpselt samuti kui teised asjaga seotud ettevõtjad, välja arvatud see, et selle rakendamine oli vähem range, ja jättes ilma igasuguse hindamiseta kõrvale, et konkurentsi alust oli õigusvastaselt moonutatud hageja kahjukuks, kohaldades konkurendi, Bärlocher'i suhtes trahvisuuniste punkti 35.

⁽¹⁾ ELT C 307, 12.11.2010, lk 9.

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (ELT L 1, 04.1.2003, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 13. juunil 2014 – Gerhart Hiebler versus Walter Schlagbauer

(Kohtuasi C-293/14)

(2014/C 303/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Gerhart Hiebler

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Walter Schlagbauer

Eelotsuse küsimused

1. Kas korstnapühkija tegevusala on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 punktile i viidatud direktiivi kohaldamisalast täielikult välja arvatud, kuna korstnapühkijad täidavad ka tuleohutusjärelvalveteenistuse ülesandeid (tuleohutuskontroll, hinnangute andmine ehitusloa taotluste menetlemisel jmt)?

Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

2. Kas siseriiklikud õigusnormid, mis näevad põhimõtteliselt ette korstnapühkijale väljastatavas tegevusloas territoriaalse piirangu kehtestamise, on kooskõlas direktiivi 2006/123/EÜ artikli 10 lõikega 4 ja artikli 15 lõikega 1, lõike 2 punktiga a ja lõikega 3?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 376, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 16. juunil 2014 – DOW Benelux jt versus Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Kohtuasi C-295/14)

(2014/C 303/28)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV ja ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV ja Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV ja Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV ja Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Vastustaja: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 neljandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et need käitiste käitajad, kelle suhtes olid alates 2013. aastast kohaldatavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivis 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (EÜT L 275, lk 32), sisalduvad heitkogustega kauplemise eeskirjad, välja arvatud sama direktiivi artikli 10a lõikes 3 nimetatud käitiste käitajad ja uued osalejad, võisid kaheldamatult esitada Üldkohtule hagi nõudega tühistada komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT L 240, lk 27), osas, milles otsuses on kindlaks määratud ühtne sektoriülene paranduskoeffitsient?
- 2) Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles selles on kindlaks määratud ühtne sektoriülene paranduskoeffitsient, kuna otsuse vastuvõtmisel ei kohaldatud direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikes 1 ette nähtud kontrolliga regulatiivmenetlust?
- 3) Kas komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (EÜT L 130, lk 1), artikkel 15 on vastuolus direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikega 5, kuna esimesena nimetatud artikkel ei luba ühtse sektoriülse paranduskoeffitsiendi kindlaksmääramisel arvesse võtta elektritootjate heitkoguseid? Kui vastus on jaatav, siis millised tagajärjed on sellel vastuolul otsusele 2013/448/EL?
- 4) Kas otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles selles on kindlaks määratud ühtne sektoriülene paranduskoeffitsient, kuna otsus tugineb ka andmetele, mis esitati direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 rakendamiseks, kuigi viidatud lõikes 2 nimetatud artikli 14 lõike 1 kohaselt vastu võetavad sätted olid kindlaks määramata?
- 5) Kas otsus 2013/448/EL on osas, milles selles on kindlaks määratud ühtne sektoriülene paranduskoeffitsient, vastuolus eelkõige Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 296 või Euroopa Liidu põhiõiguste harta⁽¹⁾ artikliga 41, kuna paranduskoeffitsiendi arvutamiseks määravad heitkoguste hulk ja saastekvoodid on otsuses ära toodud vaid osaliselt?
- 6) Kas otsus 2013/448/EL on osas, milles selles on kindlaks määratud ühtne sektoriülene paranduskoeffitsient, vastuolus eelkõige Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 296 või Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 41, kuna kõnealune paranduskoeffitsient on kindlaks määratud andmete põhjal, millega heitkogustega kauplemise süsteemi kuuluvate käitiste käitajatel ei olnud võimalik tutvuda?

⁽¹⁾ ELT 2000, C 364, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 17. juunil 2014 – Dr. Rüdiger Hobohm versus Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Kohtuasi C-297/14)

(2014/C 303/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Dr. Rüdiger Hobohm

Kostjad: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Eelotsuse küsimus

Kas tarbija võib nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 1 punkti c teise alternatiivi alusel koostoimes nimetatud määruse artikli 16 lõike 1 teise alternatiiviga esitada oma elukohariigi kohtule hagi seoses lepinguga, mille ta on sõlminud isikuga, kes tegeleb kutse- või äritegevusega muus Euroopa Liidu liikmesriigis, olenemata sellest, et hagi aluseks olev leping ei kuulu otseselt tema lepingupartneri selle tegevuse raamesse, mis on suunatud tarbija alalise elukoha liikmesriiki, lepingu eesmärk on aga majandusliku tulemuse saavutamine, milleni soovitakse jõuda poolte vahel varem sõlmitud ja juba täidetud lepingu alusel, mida eelnevalt viidatud sätted hõlmavad?

⁽¹⁾ EÜT 2001 L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/4, lk 42.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 16. juunil 2014 – Alain Laurent Brouillard versus Cour de cassation'i referendikohtade täitmiseks läbiviidava konkursi hindamiskomisjon, Belgia riik

(Kohtuasi C-298/14)

(2014/C 303/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Alain Laurent Brouillard

Vastustajad: Cour de cassation'i (Belgia kassatsioonikohtu) referendikohtade täitmiseks läbiviidava konkursi hindamiskomisjon, Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 45 ja 49 ning 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ (kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ⁽¹⁾) tuleb tõlgendada nii, et need kuuluvad kohaldamisele olukorras, kus Belgia kodanik, kes elab Belgias ega ole töötanud mõnes teises liikmesriigis, esitab Cour de cassation belge'i (Belgia kassatsioonikohtu) referendikohtade täitmiseks läbiviidaval konkursil osalemiseks esitatud avalduse toetuseks ühe Prantsusmaa ülikooli välja antud diplomi, nimelt diplomi, mis tõendab kutsemagistrikaadi õiguse, majanduse ja juhtimise alal eraõiguses, spetsialiseerumisega jurist-lingvisti kutsele ning mille on 22. novembril 2010 välja andnud Prantsusmaal asuv Poitiers' ülikool?
2. Kas töö Belgia Cour de cassation'i juures referendina, mille osas on kohtukorralduse seadustiku artikliga 259*duodecies* ette nähtud, et sellele kohale võib nimetada isiku, kes omab õigusteaduse doktori- või litsentsiaadikraadi, kujutab endast reguleeritud kutseala eespool viidatud 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36 artikli 3 tähenduses?

3. Kas töö Cour de cassation'i juures referendina, kelle tööülesanded määratleb kohtukorralduse seadustiku artikkel 135bis, kujutab endast töötamist avalikus teenistuses Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 45 lõike 4 mõttes ning kas ELTL artikli 45 lõige 4 välistab seega nii ELTL artiklite 45 ja 49 kui ka eespool viidatud 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36 (kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta) kohaldamise?
4. Kui Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 45 ja 49 ning 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36 on käesolevas kohtuasjas kohaldatavad, siis kas neid õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui Cour de cassation'i referendikohtade täitmiseks läbiviidava konkursi hindamiskomisjon seab sel konkursil osalemise sõltuvusse tingimusest, et kandidaadil peab olema õigusteaduse doktori- või litsentsiaadidiplom, mille on välja andnud mõni Belgia ülikool, või et haridusküsimustes pädevust omav prantsuskeelne kogukond peab olema tunnistanud hagejale Prantsusmaal asuva Poitiers' ülikooli poolt välja antud magistriskraadi akadeemiliselt vastavuses olevaks mõne Belgia ülikooli antud doktori-, litsentsiaadi- või magistriskraadiga õiguse valdkonnas?
5. Kui Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 45 ja 49 ning 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36 on käesolevas kohtuasjas kohaldatavad, siis kas neid õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et Cour de cassation'i referendikohtade täitmiseks läbiviidava konkursi hindamiskomisjonil on kohustus võrrelda kaebaja kvalifikatsioone, mis nähtuvad nii tema diplomitest kui töökogemusest, sellega, mida tagab niisugune õigusteaduse doktori- või litsentsiaadikraad, mille on välja andnud mõni Belgia ülikool, ning kui see on asjakohane, siis kohaldama kaebaja suhtes direktiivi 2005/36 artiklis 14 ette nähtud korvamismeetmeid?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 20. juunil 2014 – Imtech Marine Belgium NV versus Radio Hellenic SA

(Kohtuasi C-300/14)

(2014/C 303/31)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Imtech Marine Belgium NV

Vastustaja: Radio Hellenic SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas 25. märtsi 1957. aasta Euroopa Liidu toimimise lepingu (konsolideeritud versioon) artikliga 288 on vastuolus, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 805/2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta (¹), ei kohaldata vahetult, kuna

— Belgia seadusandja jättis kõnealuse määruse Belgia õigusse üle võtmata, ja

— Belgia seadusandja jättis Belgia õigusse – kuigi see näeb ette vaidlustuse ja apellatsiooni esitamise võimaluse – üle võtmata läbivaatamismenetluse?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis mida tuleb – kuna määrus on vahetult kohaldatav – mõista „otsuse läbivaatamise” all määruse (EÜ) nr 805/2004 artikli 19 lõike 1 tähenduses? Kas läbivaatamismenetlus tuleb ette näha vaid siis, kui kohtukutse/menetluse algatusdokumendi kättetoimetamine on toimunud kooskõlas määruse nr 805/2004 artikliga 14, see tähendab ilma kättesaamistõendita? Kas Belgia õigus ei anna Belgisch Gerechtelijk Wetboek'i (Belgia kohtumenetluse seadustik) artiklis 1047 ja sellele järgnevates artiklites ettenähtud vaidlustuse ja Belgisch Gerechtelijk Wetboeki artiklis 1050 ja sellele järgnevates artiklites ettenähtud apellatsiooni näol määruse nr 805/2004 artikli 19 lõike 1 kohase „läbivaatamismenetluse” kriteeriumi täitmiseks piisavaid tagatisi?
3. Kas Belgisch Gerechtelijk Wetboeki artikkel 50, mille kohaselt võib Belgisch Gerechtelijk Wetboeki artikli 860 lõikes 2, artiklis 55 ja artiklis 1048 kehtestatud õigust lõpetavaid tähtaegu vääramatu jõu või asjaomasest isikust sõltumatute erakorraliste asjaolude esinemise korral pikendada, pakub piisavat kaitset määruse nr 805/2004 artikli 19 lõike 1 punkti b tähenduses?
4. Kas kinnitamine Euroopa täitekorraldusena vaidlustamata nõuete kohta on kohtulahend, mida tuleb taotleda menetluse algatusdokumendis? Kas juhul, kui vastus on jaatav, peab otsuse Euroopa täitekorraldusena kinnitama kohtunik ja kas *griffier* peab kinnitamist tõendama? Kas juhul, kui vastus on eitav, võib otsuse kinnitamine Euroopa täitekorraldusena olla *griffieri* ülesanne?
5. Kas juhul, kui Euroopa täitekorraldusena kinnitamine ei ole kohtulahend, võib taotleja, kes ei ole kinnitamist Euroopa täitekorraldusena taotlenud menetluse algatusdokumendis, tagantjärele – see tähendab pärast seda, kui otsus on lõplikult jõustunud – paluda *griffieril* kinnitada otsus Euroopa täitekorraldusena?

(¹) ELT L 143, lk 15; ELT eriväljaanne 19/07, lk 38.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 24. juunil 2014 –
Pfothenhilfe-Ungarn e.V. versus Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche
Räume des Landes Schleswig-Holstein**

(Kohtuasi C-301/14)

(2014/C 303/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Vastustaja: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Menetlusosaline: Liitvabariigi huvide esindaja Bundesverwaltungsgericht'i juures (Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht)

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegemist on loomade veoga, mis ei ole seotud majandustegevusega, määruse (EÜ) nr 1/2005⁽¹⁾ artikli 1 lõike 5 tähenduses, kui vedu teostab avalikes huvides tegutsevaks tunnustatud loomakaitseühing ja veo eesmärk on vahendada kolmandatele isikutele omanikuta koeri tasu („kaitsetasu“) eest, mis
 - a) on väiksem kui ühingu kulutused loomale, selle veole ja vahendamisele või katab need napilt,
 - b) ületab need kulutused, aga tulu kasutatakse selleks, et rahastada teiste omanikuta loomade vahendamisel katmata jäänud kulutusi, kulutusi omanikuta loomadele või muid loomakaitseprojekte?
2. Kas tegemist on ühendusesisese kaubandusega tegeleva vahendajaga direktiivi 90/425/EMÜ⁽²⁾ artikli 12 tähenduses, kui avalikes huvides tegutsevaks tunnustatud loomakaitseühing toob omanikuta koeri Saksamaale ja vahendab neid kolmandatele isikutele tasu („kaitsetasu“) eest, mis
 - a) on väiksem kui ühingu kulutused loomale, selle veole ja vahendamisele või katab need napilt,
 - b) ületab need kulutused, aga tulu kasutatakse selleks, et rahastada teiste omanikuta loomade vahendamisel katmata jäänud kulutusi, kulutusi omanikuta loomadele või muid loomakaitseprojekte?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1255/97 (ELT L 3, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle (EÜT L 224, lk 29; ELT eriväljaanne 03/01, lk 138).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 25. juunil 2014 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi“ versus „Biovet“ AD

(Kohtuasi C-306/14)

(2014/C 303/33)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Vastustaja kassatsioonimenetluses: „Biovet“ AD

Eelotsuse küsimused

1. Milline mõte on mõistel „tootmisprotsess“ nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta⁽¹⁾ artikli 27 lõike 2 punktis d, ja kas see mõiste hõlmab puhastust ja/või desinfitseerimist kui protsesse teatavate puhtusastmete saavutamiseks, mille näeb ette ravimite hea tootmispraktika?

2. Kas direktiivi 92/83/EMÜ artikli 27 lõike 2 punktiga d on kooskõlas, et pärast seda, kui liikmesriigid on sätestanud alkoholi vabastamise ühtlustatud aktsiisimaksust tingimused, et seda kasutatakse tootmisprotsessis ja lõpptoode ei sisalda alkoholi, lisatakse õigusnorm, mille järgi selle vabastuse kohaldamisel ei loeta puhastuseks kasutatud alkoholi tootmisprotsessis kasutatud alkoholiks?
3. Kas õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid silmas pidades on lubatud kehtestada kohese mõjuga (st ilma ettevõtjate tegevuse ümberkorraldamiseks mõistlikku aega andmata) selline fiktsioon nagu ZADS artikli 22 lõikes 7, mis piirab liikmesriigi poolt kaalutusõiguse alusel sisse viidud aktsiisimaksust vabastamist sellega, et puhastusvahendina kasutatud alkoholi aktsiisi ei tagastata?

(¹) ELT L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ráckevei Járásbíróság (Ungari) 1. juulil 2014 – Banif Plus Bank Zrt.
versus Márton Lantos ja Lantos Mártonné**

(Kohtuasi C-312/14)

(2014/C 303/34)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ráckevei Járásbíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banif Plus Bank Zrt.

Kostjad: Márton Lantos, Lantos Mártonné

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ (¹) artikli 4 lõike 1 punktis 2 (investeermisteenused ja -tegevus) ja punktis 17 (finantsinstrument) ning 1. lisa C. jao punktis 4 (tähtpäevakursi lepingud ja tuletislepingud) esitatud määratluste kohaselt tuleb lugeda finantsinstrumendiks seda, kui kliendile pakutakse välisvääringus laenulepinguna ostu-müügi (tähtpäevakursi)lepingut välisvääringus kindlaksmääratud summas, mis saadakse forintite konverteerimise teel laenu andmisel ja laenu tagasimakse ajal, mistõttu kliendile antav laen sõltub kapitalituru mõjudest ja riskidest (vahetuskursi risk)?
2. Kas direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 6 (kauplemine omal kulul) ja I lisa A jao punktis 3 (kauplemine omal kulul) esitatud määratluste kohaselt tuleb lugeda investeermisteenuseks või -tegevuseks seda, kui eespool esitatud esimeses küsimuses toodud finantsinstrumenti kasutatakse kauplemiseks omal kulul?
3. Kas finantseerimisasutus on kohustatud läbi viima direktiivi artikli 19 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud vastavuse kontrolli, arvestades et tähtpäevakursi lepingut (tuletisleping) kui finantsinstrumendiga seotud investeermisteenust pakuti muude finantsinstrumentide (laenuleping) osana ja ka tuletislepingu enda puhul on tegemist keeruka finantsinstrumendiga? Kas direktiivi artikli 19 lõike 9 kohaldatavuse võib välistada, arvestades, et kuna kliendi riskid erinevad laenulepingu ja finantsinstrumendi puhul üksteisest oluliselt, tundub, et vastavuse kontroll on möödapääsmatu, kuna tehing sisaldab tuletisinstrumenti?

4. Kas direktiivi artikli 19 lõigete 4 ja 5 tähelepanuta jätmise toob endaga kaasa panga ja kliendi vahel sõlmitud laenulepingu tühisuse tuvastamise?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 2. juulil 2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-316/14)

(2014/C 303/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kui lennuettevõtja on enda ülesanded, mis on seotud lennukite käitamisega, usaldanud sõltumatult tegutsevatele kolmandatele isikutele, siis kas nende isikute tekitatud kahju võib pidada erakorraliseks asjaoluks määruse (¹) artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas hindamisel on määravaks asjaolu, kes (lennuettevõtja, lennujaama käitaja jne) on ülesande kolmandale isikule usaldanud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

2. juulil 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-317/14)

(2014/C 303/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J. Enegren, D. Martin)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik nõuab prantsuskeelse või saksakeelse piirkonna kohaliku tasandi avalikku teenistusse kandideerijalt, kelle diplomilt või tunnistuselt ei nähtu, et ta läbis õpingud vastavas keeles, et viimane teeks SELOR-i korraldatava eksami ja esitaks selle asutuse väljastatud tunnistuse, kusjuures eespool kirjeldatu on ainus viis kõnesolevate ametikohtade saamiseks oma keeleoskust tõendada, siis on Belgia Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle ELTL artiklist 45 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrusest (EL) nr 492/2011, töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Belgia õigusnormides kehtestatud nõue, et ametikoha saamiseks prantsuskeelse või saksakeelse piirkonna kohaliku tasandi avalikus teenistuses peab kandidaat, kelle diplomilt ei nähtu, et ta läbis õpingud vastavas keeles, esitama ühe konkreetse tõendi, kujutab endast ELTL artikliga 45 ja määrusega (EÜ) nr 492/2011 keelatud diskrimineerimist.

⁽¹⁾ ELT L 141, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 8. juulil 2014 – Gergely Szemerey versus Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Kohtuasi C-330/14)

(2014/C 303/37)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Gergely Szemerey

Vastustaja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 796/2004⁽¹⁾ põhjenduses 20 silmas peetud paindlikkuse ja muutmise võimaluse põhimõtteid, põhjendust 27 ning määruse (EÜ) nr 1122/2009⁽²⁾ põhjendusi 18, 23 ja 26 tuleb tõlgendada selliselt, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt haruldaste taimesortide kasvatamiseks antava toetuse maksmise taotlusele tuleb lisada tõend haruldase taimesordi kohta, võttes arvesse seda halduspraktikat, mille kohaselt tõendit võis taotleda ainult enne maksmise taotluse esitamist, ajavahemikul 2.–15. aprill 2010, ja selle sai lisana esitada ainult ühtse pindalatoetuse taotluse esitamisega samal ajal ning õigusnormid ei võimaldanud kõrvaldada taotluse puudusi, mis tulenesid tõendi esitamata jätmisest?
2. Kas need õigusnormid on kooskõlas liikmesriigi kohustusega mitte ohustada ühtse põllumajanduspoliitika eesmärke ja kas võib asuda seisukohale, et haruldaste taimesortide kasvatajate liidu õigusest tulenevate toetuste taotlemine muutus 2010. aastal õigusnormi muudatuse vastuvõtmisel (põllumajandus- ja maaelu arengu ministri määruse nr 61/2009 (V. 14.) FVM § -le 43 lisati määrusega nr 31/2010. (III. 30.) FVM lõige 6) võimatuks või ülemäära raskeks ja ettearvamatuks?

3. Kas määruse (EÜ) nr 796/2004 põhjendusega 57 ja määruse (EÜ) nr 1122/2009 põhjendusega 75, kuid eelkõige proportsionaalsuse põhimõttega on vastuolus selline halduspraktika, mille kohaselt haruldase taimesordi tõendi puudumisel määratakse üledeklareerimise tõttu sanktsioon taotluse suhtes tervikuna, ilma et kaalutaks tahtlikkust, hooletust või muid asjaolusid, kui maksmise taotlus on ülejäänud osas kõikide põllumassiivide puhul abikõlblik ning põllumajandustootja kasvatab deklareeritud maatükil deklareeritud taimesorti?
4. Kas määruse (EÜ) nr 796/2004 põhjendustes 67 ja 71 ning määruse (EÜ) nr 1122/2009 põhjenduses 75 sätestatud erandlikud asjaolud on kohaldatavad juhul, kui põllumajandustootja tugineb vastuolulisele või nõuetevastasele halduspraktikale kui erandlikule asjaolule ja soovib tõendada, et tema eksimuse põhjustas täielikult või osaliselt haldusorgani praktika?
5. Kas põllumajandustootja vastuvõetavaks loetud argumendid, et seoses kogu tema tootmistegevuse (külv) ärajäämisega oli tegemist vääramatu jõuga, on kvalifitseeritavad selliste, määruse (EÜ) nr 796/2004 põhjenduses 67 ja määruse (EÜ) nr 1122/2009 põhjenduses 93 silmas peetud faktiliselt õigete andmetena, mis vabastavad põllumajandustootja vastutusest haruldase taimesordi kasvatamise tõendi esitamata jätmise eest, ja vabastavad ta seega taotluse suhtes tervikuna sanktsioonidest?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, lk 18; ELT eriväljaanne 03/44, lk 243).

⁽²⁾ Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, lk 65).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 8. juulil 2014 –
Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma versus Sloveenia Vabariik – Ministrstvo za finance**

(Kohtuasi C-331/14)

(2014/C 303/38)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Vastustaja: Sloveenia Vabariik – Ministrstvo za finance

Eelotsuse küsimus

Kas kuuenda direktiivi⁽¹⁾ artikli 2 punkti 1 ja artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel, nagu käesolevas kohtuasjas – kus isik soetab maatükid füüsilise isikuna, ilma et ta selles kontekstis sisendkäibemaksu tasuks, ja ehitab hiljem neile maatükkidele füüsilisest isikust ettevõtjana kaubanduskeskuse, kannab seejärel liikmesriigi raamatupidamismäärde kohaselt oma ettevõtte vara hulka ainult osa neid maatükke, millele kaubanduskeskus ehitati, et kaubanduskeskus seejärel koos kõigi maatükkidega ehitise tellijale müüa –, tuleb asuda seisukohale, et juba seetõttu, et ta neid maatükke oma ettevõtte vara hulka ei arvanud, ei arva see isik neid maatükke käibemaksusüsteemi ja seega ei ole ta neid müües maksukohustuslane, kes oleks esmalt kohustatud väljundkäibemaksu arvestama ja seejärel tasuma?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 9. juulil 2014 – Société Générale SA versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-334/14)

(2014/C 303/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Belgia riik

Vastustaja: Nathalie De Fruytier

Eelotsuse küsimused

1. Kas kuuenda käibemaksudirektiivi⁽¹⁾ artikli 13 A osa lõike 1 punktidega b ja c on vastuolus see, kui proovide või organite transport meditsiinilise analüüsimise või meditsiinilise abi või ravi eesmärgil kolmanda isiku poolt, kes on füüsilisest isikust ettevõtja ning kelle teenused hüvitatakse kliinikutele ja laboratooriumitele sotsiaalkindlustusest, on käibemaksust vabastatud kui teenused, mis on otseselt seotud meditsiinilist laadi teenustega, st teenustega, mille eesmärk on haigusi ja tervisehäireid diagnoosida, patsienti nendega seoses hooldada ja neid võimaluse korral ravida?
2. Kas tegevusala, mis seisneb proovide ja organite transportimises meditsiinilise analüüsimise või meditsiinilise abi või ravi eesmärgil kolmanda isiku poolt, kes on füüsilisest isikust ettevõtja ja kelle teenused hüvitatakse kliinikutele ja laboratooriumitele sotsiaalkindlustusest meditsiiniliste analüüside tegemise huvides, võib kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 13 A osa punktide b ja c alusel käibemaksust vabastada?
3. Kas kuuenda direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punktis b kasutatud mõistet „nõuetekohaselt tunnustatud sama laadi asutused” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab eraõiguslikke äriühinguid, mis transpordivad inimpäritolu proove analüüside tegemiseks, mis on hädavajalik haiglate ja meditsiinikeskuste ravieesmärkide saavutamiseks?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu presidendi 25. juuli 2014. aasta määrus – *Deza versus ECHA*

(Kohtuasi T-189/14 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — ECHA hoitavad dokumendid, mis sisaldavad teavet, mille ettevõtte esitas kemikaali kasutamissoo taotluse raames — Otsus anda kolmandale isikule juurdepääs dokumentidele — Täitmise peatamise taotlus — Kiireloomulisus — Fumus boni juris — Huvide kaalumise)

(2014/C 303/40)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat P. Dejl)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (esindajad: A. Iber, M. Heikkilä ja T. Zbihlej)

Ese

Nõue peatada Euroopa Kemikaaliameti 24. jaanuari 2014. aasta otsuse avaldada teatav teave, mille hageja esitas bis(2-etiülheksüül)ftalaati (DEPH) müügiloa taotluse menetluse raames ja mida ta ise pidas salajaseks, täitmine.

Resolutsioon

1. Peatada Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) 24. jaanuari 2014. aasta otsuse AFA-C-0000004274-77-09/F täitmine osas, mis annab kolmandatele isikutele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele alusel juurdepääsu ühele versioonile kemikaaliohutuse ja bis(2-etiülheksüül)ftalaati (DEPH) alternatiivsete ainete analüüsi ettekandest, mis oli üksikasjalikum kui see versioon, millest olid välja jäetud teatavad osad, mis on täpsustatud ajutiste meetmete kohaldamise taotluses ja mis sisalduvad selle taotluse lisades A.4.5. ja A.4.6, välja arvatud ühelt poolt see teave, mis puudutab ainete klassifikatsiooni ja märgistust, ja teiselt poolt teave, mis puudutab eelkõige ja üksnes järgnevaid: Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. ja Vinyloop Ferrara S.p.A.
2. Anda ECHA-le korraldus hoiduda avaldamast:
 - kemikaaliohutuse ja bis(2-etiülheksüül)ftalaati (DEPH) alternatiivsete ainete analüüsi ettekanne, millele viidatakse käesoleva resolutsiooni punktis 1, versioonis, mis on üksikasjalikum kui see, mida espool punktis 1 kirjeldatakse;
 - kemikaaliohutuse ja bis(2-etiülheksüül)ftalaati (DEPH) alternatiivsete ainete analüüsi ettekanne, mille esitasid Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn ja Vinyloop Ferrara, ja mis on ECHA 24. jaanuari 2014. aasta otsuste AFA C-0000004280-84-09/F, AFA C 0000004275-75-09/F ja AFA C 0000004151-87-08/F esemeks, osas, kus need dokumendid on identsed käesoleva resolutsiooni punkti 1 alusel kaitstud dokumentidega.
3. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

11. juunil 2014 esitatud hagi – Wine in Black versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)

(Kohtuasi T-420/14)

(2014/C 303/41)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wine in Black GmbH (Berlin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Bauer ja V. Ahmann)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Quinta do Noval – Vinhos, SA (Pinhão, Portugal)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tervikuna tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 6. märtsi 2014. aasta otsus asjas R 1601/2013-1;
- mõista kohtukulud välja kostjalt ja apellatsioonikoja menetluse teiselt menetluspoolelt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk „Wine in Black” kaupadele ja teenustele klassides 33, 35 ja 42 – Ühenduse kaubamärgistaotlus nr 10 949 071

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Quinta do Noval – Vinhos, SA

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Sõnamärk „NOVAL BLACK” kaupadele klassis 33

Vastulausete osakonna otsus: Rahuldada vastulause

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata

Väited: Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

11. juunil 2014 esitatud hagi – Viscas versus komisjon

(Kohtuasi T-422/14)

(2014/C 303/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Viscas Corporation (Tokyo, Jaapan) (esindaja: advokaat J.-F. Bellis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kuiivõrd selles tuvastatakse ajavahemikku 1. oktoober 2001 kuni 28. jaanuar 2009 hõlmav rikkumine;

- tühistada trahvi määramine või vähendada määratud trahvisummat; ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagi palub hageja osaliselt tühistada komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse C(2014) 2139 (final) juhtumis AT.39610 – Elektri kaablid.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet.

1. Esimene ja teine väide, et komisjon järeldas ekslikult, et hageja osales ajavahemikul 1. oktoober 2001 kuni 28. jaanuar 2009 toimunud rikkumises.
2. Kolmas ja neljas väide, et komisjon rikkus trahvi arvutamise meetodit käsitlevate suuniste⁽¹⁾ punkti 18 kohaldamisel proportsionaalsuse ja võrdväärse kaitse põhimõtteid, sest i) ta soodustas ebaproportsionaalselt Euroopa elektri kaablite tootjaid ning ii) ta ei arvestanud märkimisväärseid erinevusi eri tootjate rikkumise raskusastmes.
3. Viies väide, et komisjon tegi vea, kui ta määratava trahvi summa arvutamisel omistas hageja aktsionäride müügitegevuse hagejale.
4. Kuues väide, et komisjon suurendas vääralt seda osa müügiväärtusest, mida võetakse poolte kumuleeritud turuosa alusel arvesse.
5. Seitsmes väide, et komisjon tegi vea, kuna ei kohaldanud vähendamist kergendavate asjaolude alusel.
6. Kaheksas väide, milles hageja palub Euroopa Kohtul tugineda oma täielikule pädevusele ja trahvi oluliselt vähendada.

⁽¹⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006 C 210, lk 2).

11. juunil 2014 esitatud hagi – ClientEarth versus komisjon

(Kohtuasi T-424/14)

(2014/C 303/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ClientEarth (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid O.Brouwer, F. Heringa ja J. Wolfhagen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejale 3. aprilli 2014. aasta kirjas viitenumbri SG.B.4/LR/rc – sg.dsg2.b.4(2014) 1028887 teatavaks tehtud kostja otsus keelduda andmast juurdepääsu dokumentidele, mida hageja taotles vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele;

— mõista hageja kohtukulud, sh mis tahes menetlusse astuja kohtukulud vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 87 välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hakis palub hageja tühistada komisjoni otsus keelduda andmast juurdepääsu komisjoni mõjuhindamise aruandele ning mõjuhindamiskomitee arvamusele keskkonnaasjades kohtu poole pöördumise valdkonnas seoses Århusi konventsiooni kolmanda samba rakendamisega Euroopa Liidu õiguses ja liikmesriikide õiguses.

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt ei ole määruse nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõike 3 esimene lõik kohaldatav ning komisjon on rikkunud põhjendamiskohustust. Hageja väidab, et komisjon tõlgendas valesti ja kasutas vääralt dokumentidele juurdepääsu suhtes artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud erandit, kuna taotletud dokumente tuleb eristada komisjoni otsustamisprotsessi puudutatavatest dokumentidest. Hageja väidab veel, et komisjon ei esitanud põhjusi selle kohta, miks kuulub artikli 4 lõike 3 esimene lõik kohaldamisele.
2. Teise väite kohaselt, mis on esitatud teise võimalusena, on valesti kohaldatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku ning ei ole esitatud põhjendusi. Hageja väidab, et isegi kui artikli 4 lõike 3 esimene lõik oleks kohaldatav, ei tõendanud komisjon, et taotletud dokumentide avalikustamine kahjustaks otsustamisprotsessi, ega esitanud selle kohta konkreetset selgitust.
3. Kolmanda väite kohaselt, mis on esitatud kolmanda võimalusena, on valesti kohaldatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus kasutatud ülekaaluka üldise huvi kriteeriumi ning ei ole esitatud põhjendusi. Hageja väidab, et isegi kui artikli 4 lõike 3 esimene lõik oleks kohaldatav, eksis komisjon ülekaaluka üldise huvi kriteeriumi kohaldamisel ja tõlgendamisel ega tõendanud, et ei esinenud ülekaalukat üldist huvi, mis põhjendaks taotletud dokumentide avalikustamisest. Veel väidab hageja, et komisjon ei esitanud selles küsimuses piisavaid põhjendusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001 L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

11. juunil 2014 esitatud hagi – ClientEarth versus komisjon

(Kohtuasi T-425/14)

(2014/C 303/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ClientEarth (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid O.Brouwer, F. Heringa ja J. Wolfhagen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

— tühistada hagejale 1. aprilli 2014. aasta kirjas viitenumbri SG.B.4/LR/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 1029188 teatavaks tehtud kostja otsus keelduda andmast juurdepääsu dokumentidele, mida hageja taotles vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele;

- mõista hageja kohtukulud, sh mis tahes menetlusse astuja kohtukulud vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 87 välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hakis palub hageja tühistada komisjoni otsus keelduda andmast juurdepääsu komisjoni mõjuhindamise aruandele ning mõjuhindamiskomitee arvamusele liikmesriikide ja EL tasandil keskkonnakontrolli ja -järelvalvet puudutava EL õigusraamistiku muutmise kohta.

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kolm väidet, mis on sisuliselt samad või sarnased kohtuasjas T-424/14: ClientEarth vs. komisjon esitatutega.

16. juunil 2014. aastal esitatud hagi – Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-441/14)

(2014/C 303/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Brugg Kabel AG (Brugg, Šveits), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg, Šveits) (esindajad: advokaadid A. Rinne, A. Boos ja M. Lichtenegger)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ETL artikli 264 esimese lõigu alusel komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse (juhtum COMP/AT.39610 – Elektriakaablid) artikli 1 punkt 2 ja artikli 2 alapunkt b ning hagejaid puudutavas osas artikkel 3;
- teise võimalusena vähendada ETL artikli 261 ja määruse nr 1/2003 artikli 31 alusel komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse (juhtum COMP/AT.39610 – Elektriakaablid) artikli 2 alapunktis b hagejatele määratud trahvi summas, mille määrab kohus oma äranägemisel;
- igal juhul mõista kostjalt Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel välja hagejate kantud menetluskulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide: kaitseõiguste ja õiguse õiglasele kohtulikule arutamisele rikkumine, kuna hagejatel ei võimaldatud tutvuda dokumentidega ning teabenõuded ja vastuväiteteatis olid inglise keeles.
 - Hagejad toovad seoses sellega muu hulgas esile, et kostja oleks pidanud käsitlema teiste vastuväiteteatise adressaatideks olevate ettevõtjate vastuseid dokumentidega tutvumise taotluse osas samaväärselt teiste dokumentidega, mis võivad sisaldada õigustavaid asjaolusid.
 - Lisaks märgivad hagejad, et ühesuguse ja korduva või ühe ja vältava rikkumise puhul on teiste vastuväiteteatise adressaatideks olevate ettevõtjate vastustega tutvumine menetlusõiguslik tagatis teiste rikkumise osaliste vastutuse omistamise vastu.
 - Veel väidavad hagejad, et kuna nad on Šveitsi saksakeelses Aargau kantonis asuvad ettevõtjad, siis on neil õigus pidada kostjaga kirjavahetust saksa keeles, kuna see on üks ametlikest keeltest ja isegi kostja töökeel.

2. Teine väide: kostjal ei ole pädevust kolmandates riikides toimepandud rikkumiste puhul, millel ei ole mõju EMP-le.

— Selles osas väidavad hagejad, et ei piisa üksnes üldisest oletusest, et tegemist on ühesuguse ja korduva või ühe ja vältava rikkumisega, et põhjendada kostja pädevust kolmandates riikides toimepandud rikkumiste puhul. Lisaks oleks kostja sellisel juhul pidanud üksikasjalikult uurima väljaspool EMP-d teostatud projekte ja tegevusi seoses nende otsese, märkimisväärse ja prognoositava mõjuga EMP-s.

3. Kolmas väide: süütuse presumptsiooni rikkumine, kuna ühesuguse ja korduva või ühe ja vältava rikkumise raames kanti tõendamiskoormis üle ning see oli liiga lai.

— Rikkumist ei saa pidada üheks rikkumiseks, eelkõige osas, milles see puudutab nii maa- kui ka merekaableid. Nimelt ei ole identsed kaubad ega teenused ega läbiviimise viis ning osalenud ettevõtjad ja füüsilised isikud on üksnes osaliselt samad. Lisaks ei pandud rikkumist toime.

— Kostja oleks pidanud esitama rikkumise osas iga ettevõtja kohta eraldi piisavalt täpsed ja üksteist toetavad tõendid eelkõige turu jagamise alguse kohta, aga ka selle katkematu kestuse kohta.

— Kui tegemist on üksnes osalise kaudse osalemisega ühesuguses ja korduvas või ühes ja vältavas rikkumises, siis oleks kostja pidanud konkreetselt tõendama, et asjaomased ettevõtjad kavatsesid selles osaleda kõigi ühiste eesmärkide saavutamiseks ja teadsid teiste osaliste kogu muust õigusvastasest käitumisest üldise plaani raames või oleksid seda mõistlikult võinud ette näha. Kuna kostja ei ole seda suutnud tõendada, või ei ole täielikult tõendanud, siis ei saa hagejaid võtta vastutusele kogu konkurentsivastase tegevuse eest.

4. Neljas väide: uurimise ja põhjendamise kohustuse rikkumine, kuna faktiliste asjaolude tuvastamisel on eksitud ja tõendeid on moonutatud.

— Hagejad on seisukohal, et otsus põhineb real faktilistel hüpoteesidel, mille osas kostja ei ole esitanud täpseid ja üksteist toetavaid tõendeid. Eelkõige on kostja tõendeid moonutanud seoses hagejate rikkumises osalemise väidetava algusega, ta on teinud oletuslikke järeldusi ja ta on jätnud tähelepanuta usaldusväärsed alternatiivsed selgitused.

— Lisaks on otsus vastuoluline, kuna selle resolutsioonis tuvastatakse üks ja vältav rikkumine, kuid põhjenduses käsitletakse ühesugust ja korduvat rikkumist.

5. Viies väide: materiaalõiguse rikkumine, kuna ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53 on kohaldatud valesti.

Kostja rikkus ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53, kui ta asus seisukohale, et hagejad sõlmisid ühesuguses ja korduvas või ühes ja vältavas rikkumises teiste rikkumises osalenud ettevõtjatega selliseid kokkuleppeid, milles nad objektiivsetel asjaoludel ei saanud osaleda.

6. Kuues väide: ilmne hindamisviga, kuna trahvisumma on arvatud valesti.

— Suuniste trahvide arvutamise meetodi kohta punktis 13 esitatud üldreeglist kõrvalekaldumine viiteaasta kindlaksmääramisel on meelevaldne, kuna seda ei ole piisavalt põhjendatud.

— Lisaks on see vastuoluline ja rikub *ne bis in idem* keeldu, kuna ühesuguse ja korduva või ühe ja vältava rikkumise eest trahvi põhisumma määramisel ei võetud arvesse rikkumise raskust, milleks määrati ühtselt 15 %, ja sellest hoolimata määrati kogu kartelli teatud osades osalemise eest täiendavalt veel 2 %. Kostja oleks juba trahvi põhisumma määramisel pidanud arvestama asjaolu, et hagejad ei vastuta kogu kartelli eest tervikuna.

- Kui kostja otsustas, et hagejad osalesid rikkumises kõrvalosalistena, ei oleks ta juhuslike ja tähtsusetute tõendite alusel tohtinud asuda seisukohale, et hagejad osalesid kogu kartellis.
- Hagejad väidavad veel, et trahvi vähendamine 5 % võrra on liiga vähene ega võta arvesse kartelli korraldajate ja põhiosaliste ning üksnes vähesel määral kartellis osalenud hagejate erinevat rolli.

12. juunil 2014 esitatud hagi – Furukawa Electric versus komisjon

(Kohtuasi T-444/14)

(2014/C 303/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokyo, Jaapan) (esindajad: *solicitor* A. Luke ja *solicitor* L. Geary)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsuse artikli 1 lõike 9 punkt a niivõrd, kui võrd selles on tuvastatud, et ajavahemikul 18. veebruar 1999 kuni 30. september 2001 oli Furukawa seotud ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumisega. Alternatiivselt, tühistada otsuse artikli 1 lõike 9 punkt a niivõrd, kui võrd selles on tuvastatud, et mis tahes rikkumine, millega oli seotud Furukawa, algas 18. veebruaril 1999 ja/või et Furukawa otsene seotus mis tahes rikkumisega jätkus pärast 11. juunit 2001;
- tühistada otsuse artikli 2 punkt n ja/või määrata trahvi oluline vähendamine;
- kui Euroopa Kohus peaks VISCAS Corporation'i kohtuasjas langetatava otsusega vähendama VISCAS Corporation'ile otsuse artikli 2 punktis p määratud trahvi rikkumiste eest, mille eest Furukawa solidaarselt vastutab, siis määrata, et Furukawa on õigustatud samaväärsele selle trahvisumma vähendamisele, mille tasumise eest ta solidaarselt vastutab; ning
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi palub hageja osaliselt tühistada komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse C(2014) 2139 (final) juhtumis AT.39610 – Elekrikaablid.

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53 ja/või määrust nr 1/2003⁽¹⁾, iseloomustades väärtalt ajavahemikul 18. veebruar 1999 kuni 30. september 2001 tehtud toiminguid. Hageja märgib, et:
 - komisjon ei suutnud tõendada, et kõnealusel perioodil leidis otsuses kirjeldatud tingimustel aset rikkumine, millega oli seotud hageja; ning
 - alternatiivselt, komisjon ei suutnud tõendada, et rikkumine, millega oli seotud hageja, algas 18. veebruaril 1999.

2. Teine alternatiivne väide, mille kohaselt ei täitnud komisjon tal lasuvat tõendamiskohustust väite osas, et hageja osales jätkuvalt mis tahes rikkumises pärast 11. juunit 2001 või et hageja oli VISCAS Corporation'i kaudu „jätkuvalt” seotud pärast 30. septembrist 2001.
3. Kolmas alternatiivne väide, et komisjon ei täitnud tal lasuvat tõendamiskohustust seoses küsimusega, mil määral oli hageja rikkumisega seotud.
4. Neljas väide, et hagejale 1. oktoobrile 2001 eelneva perioodi eest määratud trahv on aegunud.
5. Viies alternatiivne väide, et komisjon tegi hagejale määratud trahvi arvutamisel vigu:
 - kasutades hagejale määratud trahvi arvutamisel ebasobivaid müügiväärtusi;
 - arvutades ajalise kordaja valesti; ning
 - jättes hageja suhtes kohaldamata kergendavad asjaolud.
6. Kuues väide, milles palutakse Euroopa Kohtul kohaldada hagejale trahvi mis tahes vähendamist, mille Euroopa Kohus võib tagada VISCAS Corporation'ile hagi alusel, mille VISCAS Corporation on esitanud talle vaidlustatud otsuses määratud trahvi tühistamiseks või muutmiseks.
7. Seitsmes väide, et trahv on igal juhul ilmselgelt ebaproportsionaalne, ülemäärane ja ebasobiv ning et Euroopa Kohus peaks seega kasutama tal olevat täielikku pädevust vastavalt ETL artiklile 261 ja määruse nr 1/2003 artiklile 31 ning uuesti hindama trahvi määra ja seda oluliselt vähendada.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsember 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003, asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (ELT L 1, 2003, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

16. juunil 2014 esitatud hagi – ABB versus komisjon

(Kohtuasi T-445/14)

(2014/C 303/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: ABB Ltd (Zürich, Šveits) ja ABB AB (Västerås, Rootsi) (esindajad: advokaadid I. Vandenborre ja S. Dionnet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada osaliselt otsuse artikkel 1, milles on tuvastatud, et hagejad osalesid ühes ja vältavas rikkumises maa ja/või veealuste (üli)kõrgepinge kaablite sektoris, osas, milles see tuvastus laieneb kõigile 110 kV või kõrgema pingega maa-aluste elektri kaablite projektidele (mitte üksnes 220 kV ja kõrgema pingega maa-aluste elektri kaablite projektidele);

- tühistada osaliselt otsuse artikkel 1, milles on tuvastatud, et hagejad osalesid ühes ja vältavas rikkumises maa ja/või veealuste (üli)kõrgepinge kaablite sektoris, osas, milles see tuvastus laieneb kõigile 110 kV ja kõrgema pingega maa-aluste elektrikaablite projektidega seonduvatele elektrikaablite manustele (mitte üksnes 220 kV ja kõrgema pingega maa-aluste elektrikaablite projektidega seonduvatele elektrikaablite manustele);
- tühistada otsuse artikkel 1 osaliselt niivõrd, kuivõrd selles tuvastatakse, et hagejad osalesid rikkumises alates 1. aprillist 2000;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagi palub hageja osaliselt tühistada komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse C(2014) 2139 (final) juhtumises AT.39610 – Elektri kaablid.

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et komisjon ei täitnud tal lasuvat tõendamiskohustust ja tegi ilmse hindamisvea, eeldades, et rikkumine hõlmas kõiki 110 kV ja kõrgema pingega maa-aluste elektrikaablite projekte, samas kui komisjoni toimikust nähtus selgelt, et mitte kõigi alla 220 kV pingega projektide osas ei toimunud rikkumist.
2. Teine väide, et komisjon ei täitnud tal lasuvat tõendamiskohustust, kui ta järeldas, et hagejad osalesid niisuguses rikkumises, mis hõlmas kõiki 110 kV ja kõrgema pingega maa-aluste elektrikaablite projekte.
3. Kolmas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta arvas rikkumise hulka kõik maa-aluste elektrikaablite manused, mis seonduvad 110 kV ja kõrgema pingega maa-aluste elektrikaablite projektidega, samas kui komisjoni toimikus olevad tõendid näitasid, et rikkumine hõlmas üksnes 220 kV ja kõrgema pingega maa-aluste elektrikaablite projektidega seonduvaid elektrikaablite manuseid.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et hagejad osalesid rikkumises alates 1. aprillist 2000.
5. Viies väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ja rikkus süütuse presumptsiooni, kui ta eeldas, et hagejate osalus rikkumises sai alguse kõigist võimalikest kuupäevadest varaseimal.
6. Kuues väide, et vaidlustatud otsuse põhjendus on ebaadekvaatne, mis on vastuolus ELTL artikliga 296.

17. juunil 2014 esitatud hagi – Sumitomo Electric Industries ja J-Power Systems versus komisjon

(Kohtuasi T-450/14)

(2014/C 303/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Jaapan) ja J-Power Systems Corp. (Tokyo) (esindajad: advokaadid M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado ja S. Völcker)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada otsus niivõrd, kuivõrd hagejad on selle kohaselt vastutavad ühe, keerulise ja vältava rikkumise eest nii kartelli Euroopa kui ka A/R konfiguratsiooni osas, või siis vähendada oluliselt trahvisummat;
- teise võimalusena, tühistada otsuse artikli 1 lõike 8 punktid a-c osas, milles nende kohaselt vastutavad hagejad 26. juuli 2006 ja 10. aprilli 2008 vahelisel ajavahemikul toimunud rikkumise eest;
- kolmanda võimalusena, tühistada komisjoni otsuse artikli 2 punkt m ja vähendada hagejatele määratud trahvisummat, arvestades hagejate vägagi piiratud osalust 26. juuli 2006 ja 10. aprilli 2008 vahelisel ajavahemikul; ning
- tühistada otsus tervikuna, sest see rajaneb määravas ulatuses tõenditel, mis konfiskeeriti Nexans SA ja Nexans France'i äriruumidest ebaseaduslikult;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon ei suutnud tõendada üht, keerulist, vältavat rikkumist, mis hõlmanuks Aasia ja Euroopa tootjate kokkulepet hoida üksteise koduterritooriumilt eemale ning kokkulepet jagada Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) sisesed projektid Euroopa ettevõtjatele.
2. Teine väide, et komisjon tegi ELTL artikli 101 kohaldamisel fakti- ja õigusvigu, sest vaidlustatud otsuses ei ole nõutud õiguslikule standardile vastavalt tõendatud hagejate osalust rikkumise kogukestuse vältel.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus õigusnorme ja tegi hindamisvea hagejatele määratud trahvide arvutamisel, sest määratud trahv ei ole vastavuses hagejate rikkumise raskusega ega ka asjaoluga, et hagejate osalus rikkumises oli pikka aega väga piiratud.
4. Neljas väide, et rikuti olulist menetlusnõuet ja kaitseõigusi, sest vaidlustatud otsus rajaneb määravas ulatuses tõenditel, mille komisjon konfiskeeris Nexans SA ja Nexans France'i äriruumidest kontrollide käigus ebaseaduslikult.

16. juunil 2014 esitatud hagi – Fujikura versus komisjon

(Kohtuasi T-451/14)

(2014/C 303/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fujikura Ltd (Tokyo, Jaapan) (esindaja: advokaat L. Gyselen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- vähendada trahvi, mis määrati talle otsuse artikli 2 punktis o otsese osalemise eest kartelli tegevuses ajavahemikul 18. veebruarist 1999 kuni 30. septembrini 2001;
- tühistada otsuse artikli 2 punkt p osas, milles selle kohaselt on Fujikura solidaarselt vastutav Viscas'ele ajavahemiku 1. jaanuar 2005 kuni 28. jaanuar 2009 kohta määratud trahvi eest;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegi vea, kui ta hõlmas trahvi kindlaksmääramise alusena kasutatud müügiväärtuses Viscas'emaettevõtjate 2004. aasta sõltumatu müügitegevuse. Hageja väidab, et ta üksnes osales väidetavas kartellis kuni 30. septembrini 2001 ja et tema sõltumatu müügitegevus 2004. aastal ei olnud kartelli osa.
2. Teine väide, et komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ta võttis trahvi põhisumma määramisel ebapiisavalt arvesse Jaapani ettevõtjate piiratud kaalu kartellis. Hageja väidab, et kuna ta seisis Euroopas silmitsi arvestatavate tehniliste ja kaubanduslike tõketega, oli tema lubadus Euroopa Majanduspiirkonnas (EMP) konkureerimisest hoiduda tähtsusetu, mis puudutas Euroopa tarnijate sõlmitud klientide jagamise kokkulepete tõhusust EMP piires. Komisjon oleks seega pidanud oluliselt enam eristama raskuse alusel kohaldatavaid kordajaid, mida ta kasutas hagejale (ja teistele Aasia tarnijatele) ning Euroopa tarnijatele trahvi määramisel.
3. Kolmas väide, et komisjon tegi vea, kui ta pidas hagejat kui emaettevõtjat Viscasele määratud trahvi eest vastutavaks ka pärast 1. jaanuari 2005. Hageja märgib, et kui Viscas muutus 2005. aasta jaanuaris täielikult toimivaks ühisettevõtteks, jäid Viscase ja hageja vahelised õiguslikud sidemed (nt aruandlus), organisatsioonilised sidemed (nt samade täisajaga tegutsevate juhatuse liikmete kasutamine) ja majanduslikud sidemed (nt laenugarantiid) liig nõrgaks selleks, et komisjon saaks järeldada, nagu avaldanuks hageja Viscase suhtes rikkumise perioodil ehk 2005. aasta jaanuari ja 2009. aasta jaanuari vahelisel ajal jätkuvalt otsustavat mõju.

13. juunil 2014 esitatud hagi – Pannonhalmi Főapátság versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi T-453/14)

(2014/C 303/50)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Ungari) (esindaja: ügyvéd D. Sobor)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 16. aprilli 2014. aasta otsus MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486], millega Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjon kandis Rusovces (Slovakkia) asuva Lónyay lossi asjas esitatud petitsiooni arhiivi;
- kohustada Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjoni petitsiooni läbi vaatama ja võtma kõik õigusnormides nõutud meetmed;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab oma hagi toetuseks, et petitsioonikomisjon on rikkunud menetlusnorme, kuna vaidlustatud otsuse põhjendused on puudulikud.

Hageja väidab seoses sellega, et Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 201 lõike 8 kohaselt kantakse petitsioonikomisjoni poolt vastuvõetamatuks tunnistatud petitsioonid arhiivi ning teatatakse petitsiooni esitajale otsusest ja selle põhjendustest. Hageja väidab lisaks, et sellest sättest hoolimata ei ole kostja põhjendanud, miks petitsiooni sisu tema arvates ei kuulu liidu pädevuse valdkonda. Hageja tugineb ka 14. septembri 2011. aasta otsusele kohtuasjas T-308/07: Tegebauer versus Euroopa Parlament (EKL 2011, lk II-00279).

18. juunil 2014 esitatud hagi – AETMD versus komisjon

(Kohtuasi T-460/14)

(2014/C 303/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 24. märtsi 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 307/2014, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 875/2013, millega kehtestatakse pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 3 kohast vahepealset läbivaatamist Taist pärinevate toiduks valmistatud või konservitud suhkrumaisi terade impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks;
- kohustada nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 307/2014 tühistamisega seoses parandama rakendusmäärust (EL) nr 875/2013;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et institutsioonid tegid ilmselge hindamisvea ning rikkusid määruse nr 1225/2009⁽¹⁾ artikli 2 lõikeid 3 ja 4, kuna ei hinnanud nõuetekohaselt seda, kas River Kwai International Food Industry omamaine müük viidi läbi tavapärase kaubandustegevuse käigus ja kas seetõttu tuleb River Kwai International Food Industry normaalväärtuse arvutamisel võtta aluseks omamaine müük.
2. Teine väide, et institutsioonid rikkusid määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõiget 10, kuna jätsid tegemata River Kwai International Food Industry ekspordihinna ja normaalväärtuse vahelise õiglase võrdluse.
3. Kolmas väide, et institutsioonid rikkusid määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõiget 3, kuna jätsid nõuetekohaselt hindamata River Kwai International Food Industry dumpingumarginaali muutust ega analüüsinud vajalikul määral seda, kas niisugune muutus on püsiv.
4. Neljas väide, et institutsioonid rikkusid määruse nr 1225/2009 artikli 19 lõiget 2 ja artikli 20 lõiget 2, kuna ei esitanud hagejale kokkuvõtet nende tõendite kohta, mille põhjal nad kavatsesid River Kwai International Food Industry dumpingumarginaali muuta, ja kuna nad ei esitanud hagejale põhjendusi, mille alusel nad kavatsesid muuta River Kwai International Food Industry dumpinguvastast tollimaksu.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

24. juunil 2014 esitatud hagi – Österreichische Post versus komisjon

(Kohtuasi T-463/14)

(2014/C 303/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Österreichische Post AG (Viin, Austria) (esindajad: advokaadid H. Schatzmann, J. Bleckmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni rakendusotsus asjas C (2014) 2093 osas, milles direktiiv 2004/17/EÜ kehtib endiselt hankelepingute sõlmimise suhtes rakendusotsuse artiklis 1 nimetamata postiteenuste osas, mille suhtes hageja oli taotlenud erandi tegemist vastavalt direktiivi 2004/17/EÜ artikli 30 lõikele 6;
- teise võimalusena, kui Üldkohtu arvates ei ole seda otsust võimalik vaidlustada osaliselt, tühistada rakendusotsus täies ulatuses;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab enda hagi alusena, et vaidlustatud otsus on selle artiklis 1 hõlmamata jäetud postiteenuste tõttu vastavalt ELTL artikli 263 teisele lõigule õigusvastane, kuna komisjon on direktiivi 2004/17/EÜ väära kohaldamise ja tõlgendamise läbi rikkunud liidu õigust. Seejuures väidab hageja sisuliselt, et tema osutatavad postiteenused on piisavalt avatud otsesele konkurentsile, mistõttu on täidetud tingimused erandi kohaldamiseks direktiivi 2004/17/EÜ artikli 30 lõike 1 järgi. Ka väidab hageja, et komisjon kohaldas ebaõigesti liidu õiguses ja kohtupraktikas kindlaksmääratud kriteeriume ja meetodeid turu kindlaksmääramiseks.

Lisaks leiab hageja, et oluliselt on rikutud menetlusõiguse norme, kuna komisjon ei põhjendanud enda otsust piisavalt.

Lõpuks väidab hageja, et komisjon on rikkunud menetluses kehtivaid olulisi põhiõigusi, kuna hageja väidete ja tema esitatud tõendite arvestamata jätmisega rikkus komisjon hageja õigust olla ärakuulatud.

25. juunil 2014 esitatud hagi – Stavvytskyi versus nõukogu

(Kohtuasi T-486/14)

(2014/C 303/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Edward Stavvytskyi (Belgia) (esindajad: *solicitor* J. Grayston, advokaadid P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta ja M. Gambardella)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 14. aprilli 2014. aasta rakendusotsus 2014/216/ÜVJP, millega rakendatakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 111, lk 91), ja nõukogu 14. aprilli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 381/2014, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 111, lk 33), osas, milles vaidlustatud õigusaktidega lisati hageja selliste isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet, mis puudutavad olulise menetlusnormi rikkumist ning aluslepingute ja nende rakendusnormide rikkumist: ärakuulamisõiguse rikkumine, teatamiskohustuse rikkumine, ebapiisav põhjendamine, kaitseõiguse rikkumine, vale õiguslik alus ja ilmne hindamisviga.

Hageja leiab, et nõukogu ei ole teda ära kuulanud ja vastupidised põhjendused ei saa seda õigustada. Lisaks ei teavitanud nõukogu hagejat vaidlusalustest õigusaktidest ja igal juhul olid need ebapiisavalt põhjendatud. Nõukogu ei vastanud teabele ja dokumentidele juurdepääsu taotlustele. Sellise tegevusetusega rikkus nõukogu hageja kaitseõigust, kuivõrd hagejale ei antud võimalust esitada tõhusalt vastuväiteid komisjoni järeldustele, sest hagejale ei tehtud neid teatavaks. Peale selle ei ole nõukogu võetud meetmed välispoliitika meetmed, vaid kujutavad endast hoopis rahvusvahelist koostööd kriminaalasjades ja on seega vastu võetud valel õiguslikul alusel. Lõpetuseks võeti nõukogu meetmed vastu ilma et oleks nõuetekohaselt võetud arvesse nii olulisi asjaolusid kui ka Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikat Ukrainaga seotud kriminaalasjade osas, eeskätt seoses endiste valitsusametnike vastutuselevõtmisega.

1. juulil 2014 esitatud hagi – Vidmar jt versus Euroopa Liit

(Kohtuasi T-507/14)

(2014/C 303/54)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Pooled

Hagejad: Vedran Vidmar (Zagreb, Horvaatia); Saša Čaldarević (Zagreb); Irena Glogovšek (Zagreb); Gordana Grancarić (Zagreb); Martina Grgec (Zagreb); Ines Grubišić (Vranjic, Horvaatia); Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Horvaatia); Zlatko Ilak (Samobor, Horvaatia); Mirjana Jelavić (Virovitica, Horvaatia); Romuald Kantoci (Pregrada, Horvaatia); Svjetlana Klobučar (Zagreb); Ivan Kobaš (Županja, Horvaatia); Zlatko Kovačić (Sesvete, Horvaatia); Tihana Kušeta Šerić (Split, Horvaatia); Damir Lemaic (Zagreb); Željko Ljubičić (Solin, Horvaatia); Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Horvaatia); Martina Majcen (Krapina, Horvaatia); Višnja Merdžo (Rijeka, Horvaatia); Tomislav Perić (Zagreb); Darko Radić (Zagreb); Damjan Saridžić (Zagreb) (esindaja: advokaat D. Graf)

Kostja: Euroopa Liit

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- teha otsus, milles tunnistatakse, et Euroopa Liit peab ELTL artikli 340 lõike 2 alusel hüvitama hagejatele kogu kahju, mis tekkis neile ajavahemikul 1. jaanuar 2012 kuni ajani, mil nad pidid asuma täitma Horvaatia kohtutäituri ülesandeid vastavalt ühinemisakti artikli 36 lõikele 1 ja VII lisa punktile 1 – mis on alates 9. detsembrist 2011 õiguslikult siduv kõigile 28 riigile, kes kirjutasid alla Horvaatia Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemise lepingule, ning komisjonile –, tulenevalt sellest, et Euroopa Komisjon ei ole täitnud kohustust teostada ühinemisakti artikli 36 lõigetest 1 ja 2 tulenevalt järelevalvet (seire) selle üle, et Horvaatia Vabariik täidab oma kohustust nimetada alates 1. jaanuarist 2012 ametisse kohtutäituriid, mille ta võttis Horvaatia Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemise läbirääkimistel ühinemisakti VII lisa „Horvaatia Vabariigi poolt ühinemisläbirääkimiste käigus võetud konkreetsed kohustused“ punktis 1, mis sätestab: „1. Jätakuvalt tagada kohtusüsteemi reformistrateegia ja tegevuskava tõhus rakendamine“.

- peatada arutelud varalise kahju summa üle, mille hüvitamist hagejad käesoleva hagi esitamisega Euroopa Liidult nõuavad, kuni käesolevas asjas tehtav kohtuotsus on jõustunud.

- mõista pärast käesoleva hagi nõuete esimeses punktis nimetatud otsuse jõustumist menetluse suulises osas, milles esitatakse tõendid kogu varalise kahju kindlaksmääramiseks, mille hüvitamist hagejad käesolevas hagis nõuavad, Euroopa Liidult iga hageja kasuks välja varaline kahju, mis tekkis neile tulenevalt komisjoni õigusvastasest tegematajätmisest, mida on selgitatud käesoleva hagi nõuete esimeses punktis, see on kogu hagejatele tekitatud kahju (*damnum emergens*) ja nende poolt saamata jäänud tulu (*lucrum cessans*) ajavahemikul 1. jaanuarist 2012 kuni selle päevani, mil Üldkohus taotleb Horvaatia Vabariigi rahandusministeeriumilt ja justiitsministeeriumilt vastavad andmed, kokku 600 000 eurot iga kalendriaasta eest igale hagejale ning viivis 12 % aastas, mis arvutatakse:
 - kogu tekitatud kahju osas alates 1. jaanuarist 2012 kuni selle tegeliku tasumiseni;
 - hagejate poolt 2012. aastal kogu saamata jäänud tulu osas alates 1. jaanuarist 2013 kuni selle tegeliku tasumiseni;
 - hagejate poolt 2013. aastal kogu saamata jäänud tulu osas alates 1. jaanuarist 2014 kuni selle tegeliku tasumiseni;
 - hagejate poolt 2014. aastal kogu saamata jäänud tulu osas alates 1. jaanuarist 2015 kuni selle tegeliku tasumiseni;
- mõista pärast käesoleva hagi nõuete esimeses punktis nimetatud otsuse jõustumist menetluse suulises osas, milles esitatakse tõendid nõutud summa kindlaksmääramiseks, kõikide hagejate kohtukulud käesolevas menetluses välja Euroopa Liidult.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-109/14: Škugor jt vs. Euroopa Liit ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ELT C 142, lk 38.

3. juulil 2014 esitatud hagi – Staywell Hospitality Group versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Kohtuasi T-510/14)

(2014/C 303/55)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Austraalia) (esindaja: *solicitor* D. Farnsworth)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Sheraton International IP LLC (Stamford, Ameerika Ühendriigid)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) viienda apellatsioonikoja 30. aprilli 2014. aasta (asjad R 240/2013-5 ja R 303/2013-5) otsus asja R 240/2013-5 puudutavas osas; ja
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „PARK REGIS” sisaldav kujutismärk teenustele klassides 35, 36 ja 43 – ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 9 488 933.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Sheraton International IP LLC.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: kujutis- ja sõnamärk „ST. REGIS” teenustele klassides 36, 42 ja 43, sõnamärki „ST. REGIS” Euroopa Liitu märkiv rahvusvaheline registreering teenustele klassis 36 ning Euroopa Liidus üldtuntud kujutis- ja sõnamärk „ST. REGIS”.

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebused rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

7. juulil 2014 esitatud hagi – GreenPack versus Siseturu Ühtlustamise Amet (greenpack)

(Kohtuasi T-513/14)

(2014/C 303/56)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: GreenPack GmbH (Hennigsdorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid P. Ruess ja A. Doepner-Thiele)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 29. aprilli 2014. aasta (asi R 2324/2013-1) otsus;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „greenpack” kaupadele klassis 9 – ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 11 926 706.

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited:

- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.
 - määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.
-

9. juulil 2014 esitatud hagi – Hispavima versus komisjon**(Kohtuasi T-514/14)**

(2014/C 303/57)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Hispavima, SL (Murcia, Hispaania) (esindajad: advokaadid A. Ward, A. Barba ja J. Torrecilla)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ETL artikli 263 alusel osas, milles sellega tuvastatakse riigiabi olemasolu ja kohustatakse see majandushuviühingute (AIE) investoritelt tagasi nõudma;
- teise võimalusena rahuldada esitatud nõuded ja jätta õigusmõjuta otsuse artikli 4 lõike 1 lõpus antud korraldus nõuda väidetav abi tagasi, sest see on vastuolus õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtetega, kuna abi tagasimaksmist ei saa mitte mingil juhul nõuda enne 21. septembri 2011. aasta menetluse algatamise otsuse avaldamist Euroopa Liidu Teatajas; lisaks sellele tuvastada, et on vaja kaitsta selliste majandushuviühingute õiguspärast ootust, kes vastasid enne 2006. aasta otsuse Euroopa Liidu Teatajas avaldamist objektiivsetele tingimustele, mille esinemisel kohaldatakse vaidlusaluseid maksusoodustusi;
- tühistada osaliselt otsuse artikkel 2 ja tunnistada õigusvastaseks meetod, mida kasutati selle väidetava eelise kindlaksmääramiseks, mille investorid peavad tagasi maksma, ja mis pakuti välja otsuse punktides 263–269; see meetod peaks arvestama rea mahaarvamistega, mida arvesse ei võetud;
- tühistada osaliselt otsuse artikli 4 lõige 1, sest komisjon ületab ilmselgelt oma pädevust, kui ta tuvastab otsuse artikli 4 lõikes 1, et on tühised lepingutingimused, mis näevad ette investoritele kahjuhüvitise maksmise juhul, kui Hispaania maksu tasaarvelduse süsteemi kohased maksusoodustused määratletakse ebaseadusliku riigiabina, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendega, mis esitati kohtuasjades T-401/14: Duro Felguera vs. komisjon, T-700/13: Bankia vs. komisjon ja T-500/14: Derivados del Flúor vs. komisjon.

10. juulil 2014 esitatud hagi – Grupo Morera & Vallejo ja DSA versus komisjon**(Kohtuasi T-519/14)**

(2014/C 303/58)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hagejad: Grupo Morera & Vallejo, SL (Sevilla, Hispaania), DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Sevilla, Hispaania) (esindajad: advokaadid E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez ja G. Canalejo Lasarte)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsus ELTL artikli 263 alusel osas, milles sellega tuvastatakse riigiabi olemasolu ja kohustatakse see investoritelt tagasi nõudma;
- teise võimalusena tühistada otsuse artiklid 1 ja 2 ning artikli 4 lõige 1 osas, milles investorid määratletakse abisaajatena, kes peavad väidetava abi tagasi maksma;
- teise võimalusena jätta õiguspärase otsuse artikli 4 lõike 1 lõpus antud korraldus nõuda investoritelt abi tagasi, sest see on vastuolus õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtetega, kuna tagasimaksmise kohustust ei saa panna enne menetluse algatamise otsuse avaldamist;
- teise võimalusena tühistada otsuse artikkel 2 ja tunnistada õigusvastaseks meetod, mida kasutati selle väidetava eelise kindlaksmääramiseks, mille investorid peavad tagasi maksma, ja mis pakuti välja otsuse punktides 263 ja 167; seda meetodit peab kohandama, võttes arvesse teatavaid mahaarvamisi;
- lugeda tühiseks või teise võimalusena tühistada osaliselt otsuse artikli 4 lõikes 1 sisalduv keeld „panna tagasimaksmise kohustus teistele isikutele“, sest see kätkeb endast otsust selle kohta, et on keelatud või eeldatavasti tühised lepingutingimused, mille kohaselt kolmandatelt isikutelt võib sisse nõuda summad, mida investorid peavad Hispaania riigile maksma, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendega, mis esitati kohtuasjades T-401/14: Duro Felguera vs. komisjon, T-700/13: Bankia vs. komisjon ja T-500/14: Derivados del Flúor vs. komisjon.

11. juulil 2014 esitatud hagi – bd breyton-design versus Siseturu Ühtlustamise Amet (RACE GTP)

(Kohtuasi T-520/12)

(2014/C 303/59)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: bd breyton-design GmbH (Stockach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Raab ja H. Lauf)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 27. märtsi 2014. aasta (asi R 1230/2013-1) otsus täies ulatuses;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „RACE GTP” kaupadele klassis 12 – ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 11 018 918.

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning artikli 7 lõike 2 rikkumine.

13. juulil 2014 esitatud hagi – Compagnie générale des établissements Michelin versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Kohtuasi T-525/14)

(2014/C 303/60)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat L. Carlini)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Saksamaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 5. mai 2014. aasta otsus asjas R 1522/2013-4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt ja menetlusse astujalt juhul, kui ta menetlusse astub.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Continental Reifen Deutschland GmbH

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „XKING” sisaldav kujutismärk kaupadele klassis 12 – ühenduse kaubamärgitaotlus nr 10 644 821

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Compagnie générale des établissements Michelin

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse kaubamärgid nr 5 293 782 ja 5 560 396, siseriiklikud ja rahvusvahelised registreeringud

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause tervikuna

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vaidlustatud otsus ja jätta vastulause rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 5 rikkumine

14. juulil 2014 esitatud hagi – Matratzen Concord versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)

(Kohtuasi T-526/14)

(2014/C 303/61)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Matratzen Concord GmbH (Köln, Saksamaa) (esindaja: advokaat I. Selting)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teised menetluspooled apellatsioonikojas: Mariano Barranco Rodriguez ja Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 9. aprilli 2014. aasta (asi R 1523/2013-1) otsus;
- mõista menetluskulud, kaasa arvatud apellatsioonikoja menetluse kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „Matratzen Concord” kaupadele klassides 10, 20, 24 ja 35 – ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 10 359 404.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanikud: Mariano Barranco Rodriguez ja Pablo Barranco Schnitzler.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: siseriiklik sõnamärk „MATRATZEN” kaupadele klassides 20 ja 35.

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 ja artikli 41 lõike 1 punkti a ja artikli 42 lõike 2 rikkumine.

15. juulil 2014 esitatud hagi – Information Resources versus Siseturu Ühtlustamise Amet – (Growth Delivered)

(Kohtuasi T-528/14)

(2014/C 303/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Information Resources, Inc. (Chicago, Ühendriigid) (esindaja: C. Schulte)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 5.mai 2014. aasta (asi R 1777/2013-4) otsus;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „Growth Delivered” teenustele klassides 35, 41 ja 42.

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine.

14. juulil 2014 esitatud hagi – adp Gauselmann versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Multi Win)

(Kohtuasi T-529/14)

(2014/C 303/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Koch Moreno)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 29. aprilli 2014. aasta otsus asjas R 1326/2013-1;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk „Multi Win” kaupadele ja teenustele klassides 9, 28 ja 41 – Ühenduse kaubamärgiregistreering nr 11 206 364

Kontrollija otsus: Lükata registreerimistaotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata

Väited: Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine

11. juulil 2014 esitatud hagi – Verein StHD versus Siseturu Ühtlustamise Amet (musta lipsukese kujutis)

(Kohtuasi T-530/14)

(2014/C 303/64)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Zürich, Šveits) (esindaja: advokaat P. Brauns)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 13. augusti 2013. aasta otsus, millega jäeti osaliselt rahuldamata ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 11 624 483 ja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 5. mai 2014. aasta otsus (asi R 1940/2013-4);
- määrata, et ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 11 624 483 rahuldatakse (ka) järgmiste teenuste osas:
 - 35: temaatiliste ajakirjandusartiklite kogumine ja kopeerimine; reklaami levitamine; reklaammaterjali (lendlehed, prospektid, trükised, kaubanäidised) levitamine;
 - 41: raamatute avaldamine; üldine teavitustöö ürituse (seminarid, aruteludega väljasõidud ja täiendusõppe erikursused) korraldamine teemal „surm”; trükiste väljaandmine ja avaldamine teemal „surm”;
 - 44: farmaatsia alane nõustamine; arsti teenused; tervisenõustamine; õendusteenused; raviteenused, psühholoogi teenused;
 - 45: kolmandate isikute poolt osutatavad isiklikku ja sotsiaalset laadi teenused individuaalsete vajaduste rahuldamiseks, sh perehooldus, hooldus haiglas, puuetega inimeste hooldus, eutanaasia, terminaalne hooldus, terminaalne hooldus nõustamise kaudu, lähedaste ja abiliste trööstimine ja abistamine, üldine nõustamine teemal „surm”, päevahooldus teenused, öövalved, ööpäevaringne hooldus, teenused puhkepäevadel ja pühade ajal, üleriigilised nõustamisteenused, üleriigilised õendusteenused;
- mõista ühtlustamisametilt välja apellatsioonmenetluse R 1940/2013-4 ja käesoleva menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: musta lipsukest kujutav kujutismärk teenustele klassides 35, 41, 44 ja 45 – ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 11 624 483.

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited:

- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b, c ja d rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti f rikkumine.

17. juulil 2014 esitatud hagi – Alsharghawi versus nõukogu

(Kohtuasi T-532/14)

(2014/C 303/65)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Lõuna-Aafrika) (esindaja: advokaat É. Moutet)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsus 2011/137/ÜVJP ja otsus 2011/178/ÜVJP;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et nõukogul puudus pädevus kanda hagejat nende isikute nimekiirja, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, kuna tema nime ei olnud mainitud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonides 1970 (2011) ja 1973 (2011).
2. Teine väide, et rikuti põhjendamiskohustust, kuivõrd nõukogu viitas õigusliku alusena vaid eelnimetatud resolutsioonidele, võtmata arvesse hageja isiklikku olukorda.
3. Kolmas väide, et rikuti hageja kaitseõigusi ja süütuse presumptsiooni põhimõtet, kuna ei kohaldataud võistlevat menetlust.
4. Neljas väide, et rikuti põhiõigusi, kuivõrd hageja suhtes piiravaid meetmeid kohaldades piiras nõukogu õigusvastaselt tema liikumisvabadust ja õigust omandile.

16. juulil 2014 esitatud hagi – North Drilling versus nõukogu

(Kohtuasi T-539/14)

(2014/C 303/66)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: North Drilling Co. (Teheran, Iraan) (esindajad: advokaadid J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea ja J. Iriarte Ángel)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 16. aprilli 2014. aasta otsuse 2014/222/ÜVJP artikkel 1 teda puudutavas osas ja jätta ta selle otsuse lisast välja;
- tühistada nõukogu 16. aprilli 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 397/2014 artikkel 1 teda puudutavas osas ja jätta ta selle rakendusmääruse lisast välja, ja
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide tugineb vaidlusaluste sätete aluseks olevat asjaolude ilmselgelt väärrele hindamisele, kuna neil puudub tegelik faktiline ja tõenduslik alus.
2. Teine väide tugineb põhjendamiskohustuse rikkumisele, kuna vaidlusalustel õigusnormidel puudub seoses NDC-ga tegelik alus ja lisaks on need ebatäpsed, ebakonkreetsed ja üldised, mis takistab end kohaselt kaitsta.
3. Kolmas väide tugineb asjaolule, et rikutud on õigust tõhusale õiguskaitsevahendile osas, mis puudutab sätete põhjendusi, väidetavate etteheidete tõendamatus ja kaitse- ning omandiõigust, kuna ei ole järgitud põhjendamiskohustust ning vajadust esitada tegelikke tõendeid, mis omakorda mõjutab teisi õigusi.
4. Neljas väide tugineb võimu kuritarvitamisele, kuna on objektiivseid, täpseid ja omavahel kooskõlas olevaid tõendeid, mis võimaldavad väita, et nõukogu, kuritarvitades oma positsiooni, määras karistusmeetmeid kohaldades teistsugused trahvid, kui ta oli väitnud.
5. Viies väide tugineb kohaldatavate õigusnormide väärrele tõlgendusele, kuna neid on tõlgendatud ja kohaldatud väärtalt ning liiga laialt, mis ei ole aga lubatud karistavate sätete puhul.
6. Kuues väide tugineb omandiõiguse rikkumisele, kuna seda on piiratud ilma tegeliku põhjenduseta ja rikkudes proportsionaalsuse põhimõtet.
7. Seitsmes väide tugineb võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisele, kuna hageja konkurentsipositsiooni on alusetult kahjustatud.

18. aprillil 2014 esitatud hagi – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Kohtuasi T-541/14)

(2014/C 303/67)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Itaalia) (esindaja: advokaat D. Russo)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 21. mai 2014. aasta otsus asjas R917/2013-4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „ILLIRIA” sisaldav kujutismärk veinidele klassis 33 – ühenduse kaubamärgitaotlus nr 10 599 033

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse kaubamärgiregistreering nr 8 299 653

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vaidlustatud otsus ja rahuldada vastulause

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

Üldkohtu 12. juuni 2014. aasta määrus – Makhlouf jt versus nõukogu
(Liidetud kohtuasjad T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12–T-102/12 ja T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Seitsmenda koja esimees tegi määruse liidetud kohtuasjade registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 290, 1.10.2011.

Üldkohtu 8. juuli 2014. aasta määrus – Gemeente Bergen op Zoom versus komisjon**(Kohtuasi T-641/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/69)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Kuuenda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 31, 1.2.2014.

**Üldkohtu 25. juuni 2014. aasta määrus – José Manuel Baena Grupo versus Siseturu Ühtlustamise
Amet – Neuman (Istuva inimfiguuri kujutis)****(Kohtuasi T-28/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/70)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Üldkohtu esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 78, 15.3.2014.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)



Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET